

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

MAREC - APRIL 2018
ŠTEVILKA - NUMBER 2
LETO - YEAR 67

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

Misli marec - april 2018 VSEBINA

- 3 Pozdravljen, Veliki dan!
- 4 Četrta postaja
- 6 Veliki teden
- 8 Postno pismo slovenskih škofov
- 10 Vaši darovi
- 11 'Opali' Cilke Žagar
- 14 Izpod Triglava
- 18 Seja Sveta Vlade RS za Slovence po svetu
- 19 Jerneja Svetičič, članica Sveta
- 20 Frances Urbas-Johnson, članica Sveta
- 21 Odprtje Konzulata RS za Viktorijo
- 22 Postojnska jama - 200-letnica
- 25 Pismo p. Stanka Rozmana
- 26 Slovenian Mission Adelaide
- 29 Slovenian Mission Sydney
- 35 Življenje pri SD Sydney
- 36 Slovo od Zofke Brkovec
- 37 Iz Kluba Triglav Mounties Group
- 41 Iz Kraljičine dežele - QLD
- 43 Slovenian Mission Melbourne
- 49 Novice iz kluba Jadran
- 49 Slovenski klub St Albans
- 50 Vabilo rojakom Perth
- 50 Vabilo na 16. slovenski festival
- 51 Oglasi

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI

ZGORAJ: Križ na Brani (2252 m) so postavili leta 1995 v spomin vsem ponesrečenim gornikom in planinskim delavcem. *Foto Ciril Velkourh.*
SPODAJ: Nasmejani otroci s patrom Darkom po blagoslovu in sveti maši v začetku novega šolskega leta, Merrylands, 25. 2. 2018. *Foto Florjan Auser.*

**Zaman, čuvaji, stražite,
odveč sta skala in pečat.
Gospod je zmagoslavno vstal
in poveličan spet živi.**

**Veselje velike noči
nam vedno bodi, Jezus, Ti.
Naj prerojeni z milostjo
s Teboj se v slavi združimo.**

**Gospodovo vstajenje - 15. postaja križevega
pota v slovenski cerkvi svetih bratov Cirila in
Metoda v Melbournu, ki jo je za veliko noč
leta 2013 naslikala umetnica Zorka Černjak.**
Njene slike 14 postaj križevega pota je
blagoslovil tedanji provincial avstralske
franciškanske province p. Paul Smith OFM
na cvetno nedeljo, 24. marca 2013.

Pozdravljen, Veliki dan!

»Pozdravljen, Veliki dan!« s temi tremi besedami je sklenil slovenski pisatelj France Bevk svojo črtico »Veliki teden«, ki jo je objavil časopis Slovenec 10. aprila 1914, na straneh 1 – 2 in Vam svetujemo, da jo preberete v teh naših Mislih na straneh 6 in 7.

Misli za meseca marec – april končujemo pred tiho nedeljo leta Gospodovega 2018. Pred nami je torej že cvetni teden, nato veliki teden in z zmagoslavnim praznikom Gospodovega vstajenja od mrtvih velikonočna osmina. Izredno močni duhovni dogodki so to, ki nas ne samo vračajo v preteklost, ampak se Jezus za nas in z nami daruje vsak dan našega življenja. »Tvojo smrt oznanjamo, Gospod, in tvoje vstajenje slavimo, dokler ne prideš v slavi!« radostno izpovemo to resnico, ko jo zapojemo vsako nedeljo pri sveti maši.

V tem duhovnem razpoloženju so nastajale tudi te Misli, ki jih imate sedaj pred seboj. Potrudili smo se, da Vam posredujemo ne le za arhiv pomembne datume in dogodke, ampak tudi nekaj več duhovne hrane, saj so naše Misli Božje in človeške!

V Pastirskem pismu slovenskih škofov za letošnji postni čas nam naši škofje iz domovine pišejo, da naj po evharistiji (sveti maši) postajamo Božji domačini in da nam evharistija omogoča, da postajamo vedno bolj ljudje občestva. »Kristjan ne more biti individualist, saj je vedno vraščen v cerkveno skupnost. Je človek Cerkve.« Papež Frančišek, čigar 5. obletnico izvolitve smo obhajali na 5. postno nedeljo, 18. marca 2018 (izvoljen je bil 13. marca 2013), nam govori: »Vsak krščeni je, ne gleda na vlogo v Cerkvi in na stopnjo verskega znanja, dejaven nosilec evangelizacije« (*Veselje evangelija*, 119-120). Zato nam škofje naročajo, naj se zavedamo, da smo za prenos vere naslednjim generacijam odgovorni vsi člani cerkvenega občestva. Tudi slovenska prva generacija v Avstraliji lahko pred odhodom še kaj pove svojemu rodu za njim. »Mladi so hitri, a stari poznajo pot«, nekako tako je povedal papež Frančišek. Veliko prijetnega duhovno ubranega branja Vam poklanjamo: Misli največjega slovenskega pisatelja Ivana Cankarja v njegovi črtici Četrta postaja, Bevkov Veliki dan, 'Opali' Cilke Žagar, postno pismo škofov, duhovni utrip naših slovenskih misijonov v tem prazničnem letu jubilejev vseh naših štirih slovenskih cerkva v Avstraliji.

Te uvodne misli sklepam z besedami slovenskih škofov ob koncu njihovega pisma: »Naj nam Marija, Mati Cerkve, izprosi milosti, da bi se znali slovenski kristjani veseliti daru vere in biti njeni živi pričevalci.«

**Vse žegne Božje in radost vstajenjske aleluje Vam želimo z vzklikom
Bevkovega romarja: »Tvoja roka nas je dvignila. Ne zaide nam sonce
nikdar več! Slava Ti, Odrešenik! Pozdravljen, Veliki dan!«
Bog živi, aleluja, aleluja, aleluja!**

pater Ciril, p. Darko, p. David, Marija Anžič in sodelavci Misli

Četrta postaja

Ivan Cankar

»Jezus sreča svojo žalostno mater.«

Ko sem bil otrok, sem rad ogledoval podobe križevega pota po mračnih cerkvenih stenah. V osamljenem hramu, hladnem in tihem, v ozračju, ki je še vse dišalo po jutranji maši, molitvah in kadilu, so podobe oživele, stopile so iz okvirov in so govorile naglas. Njih povesti so bile polne žalosti in hkrati polne tolažbe. Iz daljnih krajev so bile in iz davnih časov, pa vendar so bile tako žive in resnične pred menoj, kakor bi ne mogla biti nobena zgodba, ki bi se vršila ob belem dnevu, telesno in šumno vpričo mojih oči. Gledal sem oblačila, kakor jih ljudje takrat, za mojih otroških let, niso več nosili, halje in jopiče bele, rdeče, pisane, s trakovi in pentljami našarjene; ali vendar se mi ta oblačila niso zdela prav nič tuja in neznana, temveč čisto domača, kakor da bi jih srečaval na cesti vsako uro. Videl sem obraze divje, zagorele, krivonose, žehteče brezsrčnost, zlobo in sovraštvo, pa se jih nisem bal, mi nikakor niso bili razbojniki iz Jutrove dežele, ki so prišli žalit in ubijati, kar je bilo ljubega mojemu srcu. Zdelo se mi je, da sodijo poleg, h Kristusu in Materi božji, kakor sence poleg luči, in da bi te silne povesti ne bilo brez njih. Razložil sem glasove, nikoli zaslišane, iz brezna vpijoče, krik in vrišč, zasmeh in zmerjanje in jok žensk iz Jeruzalema; nobene besede nisem razumel, ali vse sem občutil in presunile so mi dušo. Tako sem hodil v svetem mraku od postaje do postaje ter sem gledal in poslušal živo zgodbo, ki mi je bila zmerom draga in zmerom strašna.

Sredi med zagorelimi, kričečimi obrazi se je tiho svetilo lice njega, ki je nesel težki križ. Takrat še nisem videl njegove lepe brade, od krvi in prahu oskrunjene, nisem še ugledal njegovih velikih, mirnih, svetlih oči, ki so vse spoznale in vse vedele. Mislil sem, da je majhen, ubog otrok, ki so mu bili brez usmiljenja naložili breme,

devetkrat večje od njega; saj je omagoval pod njim celo močni Simon iz Cirene. Bos je bil otrok, ki je nosil križ, in tudi nog njegovih, teh sirotnih, prej tako belih, se je držala strjena kri. Roke so objemale strašni les in rokavi rdeče halje so se vili nazaj prav do komolcev, da so se svetile v soncu čiste otroške lakti; in še na teh čistih laktech so cvetele rdeče kaplje kakor mak na polju. Na glavi je nosil venec, iz trnja spleten, izpod katerega je kakor iz stoterih kanglic brez milosti lila bolečina na čelo, na lica in na oči, da se je zasenčila njih nebeška luč, in celo na ustnice, te med vsemi vekomaj blagoslovljene.

Med štirinajstimi podobami, ki so se vrstile po mrzlih stenah v mraku in tišini ter se prijazno in odkritosrčno pogovarjale z menoj, kadar sem bil z njimi sam, je bila mojemu srcu najbližja četrta postaja, tista, kjer sreča Jezus svojo žalostno mater.

Tudi ona, Mati Božja, je imela čisto otroški obraz. Droben je bil, zelo ozek in bel in dvoje velikih oči je sijalo iz njega, dvoje globokih jezer, v katerih se je trepetaje ogledovalo visoko sonce. Oblečena je bila v dolgo sinjo haljo, prepasano s širokim temnomodrim pasom, in sinjina je odsevala na licih, da so bila še bolj nežna in bolj blede. Na neki podobi v stari vaški cerkvi je imela srce presunjeno s sedmerimi meči in, ko je stopila iz okvira, so se narahlo zazibali in stresli teh mečev jekleni ročniki, ki so imeli obliko križa, in kaplja krvi je kanila iz srca.

Križev pot v cerkvi svetega Rafaela v Merrylandsu je med vojno za Slovenijo v začetku julija 1991 na prošnjo patra Cirila Božiča naslikal ing. arhitekt Robert Cveto Mejač. Blagoslovil ga je tedanji in prvi škof Parramate dr. Beda Heather v nedeljo, 15. marca 1992. Fotografije Florjan Auser.

Ta ozki, beli obraz je pričal brez solz in brez besed. »Čigava bolečina je večja od moje?« Ob poti je stala, ko je prišel mimo. Prišel je mimo silen oblak, ki se je vzdignil do nebes in jih je zatemnil. Ta oblak je bil rdeč prah, kri je vpila do nebes. In vse je utonilo v njem, vse je izginilo, ničesar več ni bilo, on sam je bil, prav sam v tem neizmernem krvavem oblaku. Otrok je bil, ki je objemal težki križ. Omahoval je pod njim, opotekal se in padal, da se je zasolzil kamen, ko je poljubil njegovo čelo. Tako je šel v neusmiljeno smrt. Kakor seže bela roka v noč, je segel njen pogled do njega, se je iz jezera

VELIKI TEDEN

France Bevk

Po prašni cesti je stopal Kristus s križem na rami. Njegova glava je klonila globoko; oči so strmele, kot bi iskale kaplje gorja, ki jih je pustil trpeči del sveta v prahu. Korak za korakom je nesel križ... In ko mu je padala sraga na srago krvi čez obraz, je ni obrisal... Tako lep je bil njegov sveti, okrvavljeni obraz!

S polj in iz tovarn so prihajali na cesto ljudje. Pisana množica tisočerih obrazov in src. Srečavala je Kristusa in z Njim govorila po srcu in težavah.

»O, Galilejec!« je zakričal širokopleči delavec, s trdo pestjo in mrkim pogledom, »kako šibka so Tvoja ramena, kako majhen si pod to smešno težo lesa, da skoraj prah poljubljaš in se z rokami oprijemlješ kamnov na cesti!«

»Če je tvoja moč dovolj velika, pomagaj mi!« Delavčev nasmeh se je razbil ob Kristusovem pogledu; prijel je za konec križa in ga pomagal nesti. Pod njegovo težo je klonil globlje kakor Kristus; z glavo je skoraj butnil v obcestni tlak... »Kristus, Nazarejec, poglej te moje krvave roke in izsehlo telo,« je rekel človek, ki je stopil k njemu, se skoro opotekel in iz same ključobalnosti ni snel klobuka. »Trpljenje, trpljenje! Samo dva greha sta mi bila plačilo za vse... Nazarejec, kaj imam od tega?«

»Če sem jaz tega kriv, udari me v obraz!« Mož je obstal. Udaril bi ga bil, da so ga drugi udarili. Ker pa ni videl krivde na Njem, je

njenih oči prelilo sonce v sonce. »Sin moj, ti ljubi otrok moj!« Komaj je videl to roko, to lice, te oči, komaj je slišal ta glas, ni bilo trpljenja več, ne trnovega venca več, ne križa več. Visok in lep, brez krvi in brez ponižanja je stopil k nji, da bi jo potolažil; ker njena bolečina je bila večja od njegove.

Zdaj, v tem strašnem času, ga vidim živega tik pred seboj, vidim ga tisočkrat in sto tisočkrat. Njo vidim, žalostno mater, tudi njo tisočkrat in sto tisočkrat. Človek gre na Golgoto, da bo trpel in umrl in da bo vstal poveličan.

(Zbrani spisi VIII (1955), str. 382–384)

umolknil. Radovoljno se je sklonil pod križem in šel za Njim po prašni cesti.

»Kristus, krvaviš,« je zaklicala uboga žena. »Nimam prta, da bi Ti z njim obrisala okrvavljeni obraz. Snemi trnovo krono in jo daj meni; jaz bi jo nosila...«

Jezus jo je pogledal. »Žena, imaš otroke in nimaš kruha! Imaš družino, pa ne strehe nad glavo! Imaš moža, a nima srca! To breme je zate pretežko, preloži ga na moje rame!«

Žena je zajokala, vzela križ in ga nesla za Njim. On ji je pomagal.

Na pot se je postavil deček: »Ne greš naprej!« In ko sta Kristus in teža križa silila naprej, je skočil deček v stran, pobral kamen in ga zalučal...

Kristus se je nasmehnil: »Deček, pojdi z menoj, boš pomagal zabijati žebelje!«

Deček je vztrepetal in šel za križem.

Ubogo deklico, ki ni mogla preko poti, je privzdignil Kristus...

Še stotine ga je srečavalo in z Njim govorilo. Eni so jokali, drugi molčali... Dolga množica ljudi se je dvigala iz cestnega prahu. Nešteto križev se je dvigalo in padalo.

Tako so dospeli na goro.

Izpil je še eno skodelico in prižgal dišečo smotko. Naslonil se je v naslanjač z držo hladno razmišljajočega človeka in gledal mimo svilenih, na pol prozornih zaves skozi okno na

bližnje gore, ki so se svetile v svežem zelenju. Na pol je zatisnil oči kot omamljen. Njegov pogled je obstal na najvišjem vrhu. Začudile so se oči. Pri polni zavesti je stresel z glavo trikrat in zamahnil z roko, pa privid ni hotel izginiti.

»Bajka!« Grenek, plašen nasmeh mu je igral na ustnah. »Bajka!« Toda bajka je živela.

Zamižal je – ko pa je odprl oči, zopet »bajka«. Sklonil se je v naslanjač in se vzpel na okno.

»Kristus! Ali še nisi mrtev!?«

Toda križ je stal nepremično na gori in Kristusove žejne ustnice so se pregibale, znamenje, da živi.

»Rablji, ali ga niste križali že lani, predlani, pred sto, pred tisoč, pred dva tisoč leti? Učenjaki, ali niste ubili Njegov nauk? Učitelji, ali niste zasejali drugega? Kje je vaša mladina? Ali niste izročili moji nekronani glavi žezlo sveta?« Takrat že ni več stal en sam križ na gori. Cela množica jih je zrasla iz tal. Vse pobočje gore jih je bilo polno. Zemlja jih je bruhnila iz svojega osrčja, da so napolnili gore v ozadju čez in čez in celo v dolini so si poiskali prostor.

Kristus je pogledal proti nebu in izrekel besede, ki so umrle v tako daljavo. Ta pa je bral na njegovih ustnah: »Vaša dejanja so me postoterila, potisoččila... na milijone me je in ni me konca...«

V dno fotelja se je pogreznil; roke so mu omahnile ob strani. Zaječal je v dno duše.

Nebo je potemnelo. Milijon glav se je nagnilo, milijon duš vzdihnilo. Človek v fotelju je dvignil glavo.

Na poljano je stopil popotnik. Med nizko pokorščino in visoko zapovedjo krivice in ošabnosti je hodil.

»Nič ni trajno mrtvega, ne večno razdirajočega. Dvoje zakonov je v veljavi: pride, gre!«

»Ali vidite sonce, ali vidite cvetlice, ptice z juga, blede obraze poveljujočih, trepetajoča povelja?«

»Z vami je On, ki ste z Njim romali, z Njim umrli in z Njim spite v grobu.

Ali veste, da ni nič trajno mrtvega?

Samo dva sta: Lazar in Kristus. Kristus je obudil Lazarja... Pripravite se!«

Njegov preroški glas je bil poln življenja.

Stopal je dalje. Grobovi so strmeli za njim in trdna vera v odrešenje jih je bližala odrešenju. Čudna so pota človekova in nerazumljiva! Božja modrost in previdnost sta nad vsem! Ali pa mora biti vsako odrešenje odkupljeno s krvjo? Prišel je dan.

Kako se je zgodilo? Množica je z rdečimi banderami v rokah stala pred Odrešenikom in klicala:

»Odrešenik!«

»V kakšni daljavi smo Te zrl! Iz prvega, pred nami ustvarjenega prahu si nam klical. V Glasu Janeza Krstnika si bil. Bil si v topem molku onih, ki so se Te bali! Vsak korak napredka Te je oznanjeval. Pod mikroskopom znanosti se je širila Tvoja veličina. Skozi železne stene se je svetila Tvoja preroška beseda: Pridem, ker sem!«

»Mi smo verovali Vate. Zaupali smo Ti. Trpeli smo pod udarci biča. S Teboj smo se dali križati. Kosti so nam polomili in izžmeli zadnjo kapljo krvi. Položili so nas v grob. Klicali smo iz spanja po dnevu.

Romar ga je oznanjeval!

Slava zmagi, slava ljubezni. Ljubezni do življenja in življenja! Sila mečev in topov se je uklonila sili src. Vstali smo s Teboj. Grobovi so danes vrtovi. Tvoja roka nas je dvignila. Ne zaide nam sonce nikdar več!

Slava Ti, Odrešenik!

Pozdravljen, Veliki dan!«

(Slovenec, 10. aprila 1914, str. 1–2)

Po evharistiji postajamo Božji domačini

Pastirsko pismo slovenskih škofov za postni čas 2018 - I. del

V lanskem pastirskem pismu smo razmišljali o zakramentu svetega krsta. Poudarili smo pravico vsakega otroka ali odraslega do krsta, ne glede na težavnost ali nepopolnost družinskih razmer, v katerih se nahaja. Krst namreč pomeni vstop v svet vere, najosnovnejši dostop do Božje ljubezni. Človek je vse od greha prastaršev zaznamovan z odtujenostjo Bogu, čemur pravimo izvirni greh, krst pa ga vrača v stanje prvotnega prijateljstva z Bogom.

Krst pomeni odločilni korak na poti posredovanja vere, saj predstavlja prvi korak človekovega vstajenja. S Kristusom smo namreč pokopani v njegovo smrt in z njim vstanemo; naše življenje je z njim skrito v Bogu (Kol 3,3). Vendar je pot treba nadaljevati ter novokrščencu, zlasti otroku, pomagati, da od obhajanja zakramenta pride do izpovedovanja osebne vere in življenja po njej.

Če pomeni sveti krst začetek poti vere, potem je zakrament svete evharistije njeno bistveno nadaljevanje. Evharistija hrani, krepi, pogloblja in varuje krstno življenje v nas. Krstni odnos s Kristusom je treba oživljati, očiščevati in negovati, sicer nas ovinki življenja zagotovo oddaljijo od njega. Sveti krst ne zadošča za polno življenje vere, kajti tudi novo življenje potrebuje hrano. Obhajanje svete maše, poslušanje Božje besede z odprtim srcem ter pogost in hvaležen prejem obhajila nam namreč omogočajo, da vedno bolj postajamo to, v kar smo bili prerojeni v svetem krstu.

V Sloveniji je v osemdesetih letih k prvemu obhajilu pristopilo še več kot 90 odstotkov otrok, ki so prejeli sveti krst (93 %), konec devetdesetih le slabih 80 odstotkov (78 %), danes pa prvo obhajilo prejme le še 68 odstotkov krščenih otrok. Ker se število cerkvenih porok manjša oziroma narašča število zunajzakonskih skupnosti, ki so običajno šibkeje vpete v življenje Cerkve, se

bo verjetno ta odstotek v prihodnje še nižal.

Škofje želimo poudariti, da brez rednega obhajanja svete maše nujno ostajamo izbirni ali oddaljeni kristjani (PIP 42). Mnogi krščeni, ki ne poglobijo poznanja vere in dejansko ne zaživijo svoje krščanske istovetnosti, se lahko razvijejo celo v vnete nasprotnike vere. Zato je pomembna zavest, da z rednim obhajanjem evharistije ostajamo Božji domačini; združuje nas z Bogom Očetom po Kristusu v Svetem Duhu. Ko se hranimo s Kristusovim Telesom in Krvjo, postajamo Kristusovo skrivnostno telo, ki je živo cerkveno občestvo. »Potemtakem niste več tujci in priseljenci, temveč /.../ domačini pri Bogu« (Ef 2,19). Starši, pomagajte že malim otrokom, da ostanejo »domačini pri Bogu«, in jih čim pogosteje pripeljite v domačo cerkev k Jezusu pod podobo kruha.

Evharistija se tako izkaže za ščit naše vere, ki ga kristjani danes potrebujemo prav tako kot nekoč. Varuje nas pred stranpotmi in nam daje moč, da živimo v pristnem krščanskem duhu, kot pričajo mučenci. Leta 304 po Kr., v času Dioklecijanovih preganjanj, so v Kartagini obtožili in usmrtili 49 kristjanov, ker so nezakonito obhajali nedeljsko evharistijo, čeprav je cesar leto poprej s posebnim odlokom prepovedal javne shode kristjanov. Tedaj so abesinski mučenci izrekli pretresljiv stavek, ki odmeva skozi vse čase: »Brez nedelje ne moremo živeti.«

Dragi bratje in sestre, prosimo vas, da storimo vse, kar je v naši moči, da bodo novokrščenci začutili tudi osebno pripadnost Kristusu v Cerkvi. Kot najbolj običajna pot se nam pri tem kaže prav redno obhajanje zakramenta svete evharistije.

Končno škofje vzpodbujamo vse odrasle, ki nimate ovir za prejem svetega obhajila, da z zaupanjem pristopite k temu svetemu obedu. Sveto obhajilo namreč odpušča grehe, ki ne potrebujejo zakramentalne spovedi, in tega se slovenski kristjani premalo zavedamo. Prvi sad oltarne daritve, pri kateri se posedanja Kristusova daritev na križu, je odpuščanje grehov in poživitev Božjega življenja navzočih. Kristjani prvih stoletij

so to dobro razumeli: »Če se vsakokrat, ko se njegova kri preliva, preliva za odpuščanje grehov, tedaj jo moram vedno prejemati, da bi vedno odpuščala moje grehe. Jaz, ki stalno grešim, moram stalno imeti zdravilo« (sveti Ambrož, *Sacr.* 4, 28).

Obhajilo, kot rad poudarja papež Frančišek, ni nagrada za popolne, temveč zdravilo za grešnike. V resnici nas Gospod vedno

Prenos vere je skrb celotnega občestva

Pastirsko pismo za postni čas 2018 - II. del

V prvem pismu smo poudarili, kako stik z evharistijo odločilno vpliva na oblikovanje pristne krščanske zavesti. Z rednim obhajanjem svete maše zagotovo postajamo Božji domačini. Danes pa želimo izpostaviti, da smo za prenos vere naslednjim generacijam odgovorni vsi člani cerkvenega občestva.

Evharistija je tudi zakrament občestvenosti. Sveti Avguštín jo označi kot »znamenje edinosti ter vez ljubezni« (sv. Avguštín, *Hom. ev. po Jn 16,13*). Obhajilo nas istočasno povezuje s Kristusom in med seboj. Kako bi mogli mi, ki smo deležni istega kruha, iste Božje ljubezni, ostajati med seboj tujci? O tem jedrnatu spregovori apostol Pavel: »Ker je en kruh, smo mi, ki nas je veliko, eno telo, ker smo vsi deležni enega kruha« (1 Kor 10,17). Končni sad evharistije je torej edinstvo cerkvenega občestva, kar pomeni bratstvo in sestrinstvo v Kristusu.

To ima za nas zelo konkretne posledice. Božja ljubezen, ki smo je skupaj deležni, nas usposablja in nagiba, da si medsebojno odpuščamo in se sprejemamo kljub različnosti. Kako naj uživamo isto Kristusovo telo ter takoj zatem o svojem bratu ali sestri slabo govorimo? Kar smo v sveti evharistiji, je namreč globlja resnica o nas, kot to, kar čutimo drug do drugega.

Evharistija nam omogoča, da postajamo vedno bolj ljudje občestva. Kristjan ne more biti individualist, saj je vedno vraščen v cerkveno skupnost. Je človek Cerkve. Čuti skrb za celotno občestvo. Veseli se njegovega

preseneti, ko nam kaže, kako nas ljubi tudi sredi naših slabosti. »On je namreč pravna daritev za naše grehe, pa ne le za naše, temveč tudi za ves svet« (1 Jn 2,2).

V želji, da bi kot posamezniki in kot občestvo vedno bolj rastle v živem in pristrčnem odnosu z Gospodom, vas lepo pozdravljamo in nad vas kličemo Božji blagoslov. - **Vaši škofje**

napredka in trpi zaradi njegovih stisk. »Bog, ki očetovsko skrbi za vse, je hotel, da bi vsi ljudje sestavljali eno samo družino in ravnali drug z drugim kakor bratje« (CS 24,1).

Odprtost cerkvenega občestva je danes še posebej temeljnega pomena. Bolj kot v preteklosti se je treba veseliti tistih, ki se želijo približati in zaživeti globlje versko življenje. Treba jim je iti celo naproti. Največkrat se ljudje približajo Cerkvi ob spletnanju preprostih človeških vezi. Ko se počutijo v občestvu sprejete in dobrodošle, samodejno zaživijo tudi polnejše versko življenje. Po drugi strani pa tisti, ki se čutijo s strani kristjanov obsojani in izključeni, zelo težko preidejo k rednejši verski praksi. Zato je odločilen pristen, pristrčen in odprt človeški odnos. Cerkev je najprej v medsebojnih odnosih, šele nato v strukturah.

Ko v tem pastoralnem letu razmišljamo o spremljanju družin in otrok od krsta do prvega obhajila, želimo škofje poudariti, da je prenos vere naloga vseh kristjanov. Evangelizacija prihajajočih generacij ne more biti le skrb duhovnikov in katehetov.

Starši so prvi vzgojitelji otrok v veri. Brezštevilna pričevanja govorijo o tem, kako je pristrčna in trdna vera staršev za vedno zaznamovala otroke in marsikdaj rodila duhovne poklice. Družina je dejansko prva veroučna šola: pogosta družinska molitev ter iskren pogovor o verskih vprašanjih sta za otroke neprecenljiva popotnica. Družina je »domača Cerkev«.

Tega poslanstva vsi starši danes niso več sposobni ali pripravljeni izpolniti. Pogosto prejmejo otroci prvi zgled in razlago vere od starih staršev ali drugih sorodnikov. Njihova prisotnost in spremljanje sta zato marsikje nepogrešljiva.

Tudi dušni pastirji imajo pri evangelizaciji novega roda ključno vlogo. Kot pastirji so poklicani, da omogočajo živa občestva: občestva, ki so hkrati odprt kraj človeškega srečanja ter kraj doživljanja Božje ljubezni. Pri vključevanju tistih, ki še niso vključeni v redno življenje Cerkve, so zelo koristne dodatne možnosti srečevanja, kot so miklavževanje, materinski dan, oratorij za otroke, srečanje mladih družin ... Posebej vas vabimo, da pri pastoralnem načrtovanju razmišljate, kako pritegniti družine z otroki v dobi med krstom in pričetkom verouka, saj se v tem času mlade družine najbolj oddaljijo.

Vendar duhovniki sami ne morejo stopati v osebni stik z vsemi oddaljenimi kristjani, saj pogosto nimajo neposrednega dostopa do njih. Zato je potrebna oznanjevalna naravnost celotnega občestva. Vsakdo, ne glede na svoj stan, izobrazbo ali osebne darove, lahko dejavno pripomore k rasti Cerkve, kot poudari papež Frančišek: »V vseh krščenih, od prvega do zadnjega, deluje posvečujoča moč Svetega

Duha, ki priganja k evangelizaciji. /.../ Vsak krščen je, ne glede na svojo vlogo v Cerkvi in na stopnjo verskega znanja, dejaven nosilec evangelizacije« (*Veselje evangelija*, 119-120).

Škofjese posebej zahvaljujem vsem staršem, starim staršem, katehetom, duhovnikom in drugim, ki dejavno posredujete zaklad vere mlademu rodu. Naj vas še naprej, ne glede na težavne in evangelijskemu oznanilu nasprotujoče okoliščine, napolnjuje globoko upanje. Upanje, ki izvira iz veselja odrešenja, se naslanja na Kristusove besede: »Bodite pogumni, jaz sem svet premagal!« (Jn 16,33). »Veselje evangelija napolnjuje srce in celotno življenje ljudi, ki se srečajo z Jezusom; ljudi, ki dovolijo, da jih odreši greha, žalosti, notranje praznine, osamljenosti.

Z Jezusom Kristusom se vedno rojeva in oživlja veselje« (*Veselje evangelija*, 1).

Naj nam Marija, Mati Cerkve, izprosi milost, da bi se znali slovenski kristjani veseliti daru vere in biti njeni živi pričevalci.

S to željo vas prisrčno pozdravljamo in kličemo nad vas Božji blagoslov.

Vaši škofje

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$180: J & O Lah. **\$120:** Jože Varglien. **\$100:** Betty Čeligoj. **\$50:** F & V Končina. **\$40:** Lidija Čušin, Elvira Mahnič, Tone & Marija Brne, Marjan Perič, S & J Ličen, M & J Albrecht, Maria Umbrazunas, Mr & Mrs Kolman, Rafael Koren, Franc Schwerdt, Elisabeth Vajdič, Marija Ivetič, Andrej Vučko, Irma Željko, Štefan Šernek, Emil Zajc, Stanko Prosenak. **\$30:** Emilija Kuzma, Marija Senčar, John Franco, Alojz Ašenberger. **\$20:** Frank Anzeljc, I & I Sušanj, Jelena Prekodravac, Mario Marsič, Justina Miklavec, I & A Mervar, Jelka Hojak, P & I Mandelj, K & T Cevec, Frank Rozman, L & M Kerec, K & F Knap, Fanica Namar, Jože Konda, Ivan Rudolf, Ivan Barat, Dragica Kalc, M & M Stavar. **\$15:** Martin Šuštarč. **\$10:** N.N., Ivan Smole, Sabina Gjerek, Irma Ipavec, V & T Lenko, Vinko Vrbnjak, M. Jaksetič, I & D Pavlič, Olga Gale, Anna Gašperič, H. Zver, Silva Jenko, I & A Trebše, R & D Grlj, Franc Murko, Frida Celin, Pavla Kalister, F & I Tomažič, Mario Jenko, Vida Horvat, S & H Zdravec, Franc Novak, Marija Blažević, Jože Matkovič, Anton Resnik, Marija Laznik, S & M Blažević, Ema Iskra, Liljana Gustinčič. **\$5:** Julija Kovačič. **ZA MISIJONE: \$240:** Ivan Legiša (od prodaje njegove knjige Županov Žiga). **\$100:** Tone & Marija Brne. **ZA p. STANKA ROZMANA: \$400:** Frank Rozman.

ZA g. PEDRA OPEKA: \$400: N.N.-ACT. **ZALAČNE: \$100:** Tone & Anica Poklar. **\$40:** Ana Gašperič. **\$20:** Marija Marušič. **\$10:** Anton Vrisk. **HVALA IN BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!**

„Opali“ Cilke Žagar iz Lightning Ridge-a

Obisk prijateljev v Queenslandu

Vedno se počutim bolj bogata in sveža, ko se vračam iz Queenslanda od mnogih srečanj s prijatelji. Izmenjava misli in obujanje spominov me oživlja in daje smisel življenja. Vedno znova nas prijateljstvo zaznamuje s pripadnostjo in nas poveže v močnejšo skupnost, ki je prehodila isto ali podobno življenjsko pot. Ko na novo spoznavamo eden drugega, spoznavamo tudi sebe in kaj si pomenimo. Oh, kako pestra je vsaka hiša, kjer živijo Slovenci! Vsak je v svoj dom prinesel del Slovenije in mladosti in smo tako zgradili mozaik stare in nove domovine. Pri Knapovih sva s sinom Markom doživela prisrčen sprejem, pri Aniti na otoku sva našla mir in sožitje z naravo. Cudermanovi se zavedajo, da živijo v rajskih hribih, pri Visočnikovih se misli prepletajo in bogatijo, pri Miriam sem kot doma, samo lepše. Stane in Tončka sicer živita na pol v Sloveniji, a se pozimi vračata kot ptice selivke v tople avstralske kraje. Hvala Vam vsem, ki ste naju sprejeli v svoje domove in srca. Slovenske hiše so razkošne in s cvetjem okrašene.

Tako sem ponosna na naše ljudi. Igrali ste glavno vlogo na odru mojega življenja. Zdaj bom živela v upanju, da me bodo vsi ti prijatelji obiskali v Lightning Ridge-u, toda zavedam se, da je pot dolga in naporna.

**»Nič ni novega pod soncem!«
To so besede Pridigarja
iz Svetega pisma**

Kar je bilo, bo spet, kar se je zgodilo, se bo spet zgodilo.

Dogajanja v politiki, družini in v družbi nas sicer redno prijetno ali neprijetno presenečajo, vendarle res ni nič novega. Samo vse bolj pogosto naši predstavniki in starešine menjajo obleko v upanju, da se bodo barve ujemale in bodo moderni in izvoljeni. Skrili bi se pod klobuk, a medijske vrane jih napadajo in niti pod klobukom niso več varni.

Rada berem zgodovino. V Svetem pismu najdem prve zapiske o političnih in ekonomskih poskusih, kako urejati družbo, da bi bila sprejemljiva za čimveč ljudi. Medsebojni odnosi, delitev dobrin in oblasti so vedno bili tema sporazumov in nesporazumov.

Na poti proti Queenslandu sem brala knjigo: *Jezus, ki ga nisem nikoli poznal*. Philip Yanceyeva knjiga *The Jesus I never knew*, je bila prvič tiskana v Ameriki leta 1995. Res primerno in zanimivo branje za postni čas. Philip piše o pomenu Jezusovih skušnjav, njegovih blagrov, smrti in vstajenja. Knjiga nas vodi v Palestino in v čas Jezusovega življenja. Judovsko ljudstvo je prišlo v Palestino, ki se je v Mojzesovem času imenovala Kanaan. Galileja, to področje s puščavami in uničujočo vročino, je imelo dragocene vodne izvire. Prav zaradi teh izvirov so jo verjetno imenovali Obljubljena dežela. Preskrba z vodo in njeno shranjevanje je bilo življenjskega pomena. Večina rek je zaživela samo v deževni dobi in ko se je topil sneg v gorah. Zato so gradili mesta okoli izvirov in vodnjakov ter v zbiralnikih shranjevali vodo za pitje in namakanje.

Judje so bili že takrat versko, ekonomsko in miselno tako razdrobljena in večkulturna družba, kot smo danes mi. Me zanima, v katero politično stranko bi Jezusa danes povabili? Politika in strankarski interesi, prepričanja in zahteve posameznikov in skupin v Jezusovem času so zelo podobni dandanašnji večkulturni družbi. Ljudje povečini težimo za tem, da bi bili dobri in pravični ali vsaj, da bi zgledali taki. Obenem bi radi imeli tudi čast in oblast in kraljestvo. Vsaj malo. Jezus se je zavestno odpovedal oblasti, časti in kraljestvu. Hotel je na miren način izboljšati družbo. Po njegovem zgledu so poskušali tudi mirovniki, kot so Gandhi in Martin Luther King Jr. Res, da so ti heroji plačali z življenjem za svoje ideale, a njihovi ideali so izboljšali družbo bolj kot vse svetovne vojne.

Preprost nasvet: Naredi bližnjemu, kot bi želel, da on tebi naredi, je postalo svetovno zlato pravilo za medsebojne odnose.

Tudi komunisti in drugi utopisti so želeli pravično družbo in so delno sprejeli Jezusov nauk, po katerem naj bi si vsi delili zemeljske dobrine. Predpisali so zakone in grozili s krutimi kaznimi za tiste, ki bi hoteli več, kot jim pripada. Ti utopisti so sicer ukrotili narod, a se niso uspeli upreti lastnemu pohlepu po časti, oblasti in palači.

Pisec Philip se sprašuje, zakaj je Jezusu uspelo postaviti trajne smernice za pravično družbo, čeprav ni postavil nobenega zakona. Samo svoje življenje je dal za zgled pravičnosti. Piše o prosti volji, ki nam je dana, da lahko na vsakem koraku izbiramo ali dobro ali slabo. Na žalost je slabo ponavadi bolj privlačno in manj zahtevno. Povsod so skušnjave, da bi po bližnjici prišli do slave, oblasti in palače. Dandanašnji se veliko govori o korupciji, toda korupcija je toliko stara kot človeštvo. Razlika je le, da se danes vsi javno borimo proti korupciji, a v preteklosti je bila korupcija samoumevna posebno v vladajočih slojih družbe.

Že v času stare Grčije, pred Jezusom, so veliki filozofi - Pitagora, Sokrat, Platon, Aristotel - učili o enakosti in bratstvu ljudi. V Grčiji so razvijali umetnost, arhitekturo, znanost in filozofijo. Tam je živel a lagodna družba liberalnega pogleda z okusom za prefinjeno življenje in občudovanjem drznih, junaških dejanj. Ko je Judeja prišla pod rimsko nadoblast, so se oblikovale nove, politične skupine. Judje so na splošno bili politično bojoviti in so jih Rimljani zato nadzorovali in kaznovali s križanjem za poskuse upora. Grki in Rimljani so vladali v Sredozemlju, zato so se Judje prilagajali enim in drugim. Revolucionarne judovske skupine so se tudi vedno borile proti tej tuji nadvladi. Jezus in večina njegovih privrženecv so bili Judje, ki so se morali podvreči judovskemu zakonu in obenem dati cesarju, kar mu gre. Judje so upali in pričakovali, da jim bo Bog poslal kralja, voditelja, ki jim bo razširil judovsko kraljestvo v največjo državo. Jezus je razočaral tiste, ki so upali, da bo vodil to uporniško vstajo proti rimski

nadvladi. Farizeji in pismouki so bili skupine, ki so preučevale in tolmačile Mojzesovo postavo. Imeli so velik vpliv na področju religije in so bili pogosto poznani po svoji vidni svetosti. Ta svetost se je odražala predvsem v tem, da so se vestno držali zakonov, pravil in obredov. Farizeji so se zgražali nad tistimi, ki se niso tako lepo obnašali. Ponavadi so bili farizeji uspešni in zgledni ljudje.

Zdi se mi, da smo vsi do neke mere pragmatični farizeji. Plačujemo dolgove, držimo se pravil, ker hočemo biti uspešni člani urejene družbe. Nimamo ne časa in ne energije za revolucijo. Bolj liberalni Judje, ki so se navzeli helenističnih in rimskih vplivov, so bili saduceji. Tipičen saducej je bil pristaš stranke, ki jo je sestavljala jeruzalemska duhovščina in bogati zemljiški posestniki - aristokracija. Ta stranka si je zagotovila udobno sožitje z rimskimi oblastmi. Saduceji so bili zvesti cesarju in so podpirali rimsko oblast. Celo visoki duhovniki, ki so v templju opravljali žrtvovanja, so postali podkupljivo orodje v rokah katerekoli politične oblasti. Za pravoverne Jude je bila to huda žalitev. Skupine, kot so bili eseni, so se ločile od tega glavnega toka judovstva in so vzpostavili svoje kolonije in obrede, čeprav so se še vedno držali Mojzesove postave. Živel so skromno, bogaboječe in pošteno. Ni čudno, da v tej politični situaciji miroljuben Jezus v začetku ni bil nevaren za Rimljane. Gledali so nanj le kot na nemočnega političnega agitatorja. Rimljani so že pred njim križali na tisoče takšnih upornikov.

Jeruzalemski tempelj je veljal za prebivališče živega Boga. Tempelj pa je v Jezusovem času postal tudi banka, kjer so zbirali darove in tempeljski davek. Ta denar so posojali za obresti in se je tako dotok prihodkov dnevno večal. Jezusov napad na te menjalce denarja v jeruzalemskem templju je bilo dejanje čistega poguma, naperjeno proti instituciji, ki je simbolizirala višek tako rimske kot tudi judovske dekadence. Tempeljski voditelji so nasprotovali kateremukoli judovskemu gorečnejšemu, ki bi izzival rimsko oblast, ker so hoteli obdržati

rimsko pokroviteljstvo. Mogoče bi se tudi Jezus lahko pogajal z Rimljani za denar, slavo, čast in oblast. Ali pa bi se preprosto vrnil v Galilejo in živel dalje svoje mirno življenje. Izbral pa je svojo pot. Ko so ga aretirali, je njegova ponižnost zmedla celo apostole.

Jezus je podredil svoja lastna hotenja in se vdal višji volji, ki jo je vedno imenoval moj Oče v nebesih. Jezus je rekel, da v očeh Boga ni nihče bogat ali reven. Na križu je rekel: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.«

Še vedno ne vemo, kaj delamo. Odpuščamo drugim v upanju, da bo tudi nam odpuščeno. Jezusa vidimo, ko se v puščavi bori s skušnjavami na začetku svojega poslanstva. Vsi poznamo skušnjave in nekateri tudi redno molimo: ne vpelji me v skušnjave, ker se zavedamo, da naša volja ni dosti močna, da bi se jim upirali.

Jezus je molil in se postil. Lačnemu in žejnemu je hudič ponudil hrano, da bi prekinil svoj 40-dnevni post. Potem ga je skušal z bogastvom in oblastjo. Navkljub dolgemu postu se je Jezus uprl vsaki skušnjavi.

Pogosto slišim, ko se ljudje norčujejo iz Jezusovih besed - blagrov, posebno prvega, ki pravi: Blagor ubogim v duhu.

Philip Yance pojasnjuje v knjigi pomen blagrov za današnje čase.

»Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo. Blagor žalostnim, kajti potolaženi bodo. Blagor krotkim, kajti deželo bodo podedovali. Blagor lačnim in žejnim pravičnosti, kajti nasičeni bodo. Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli. Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali. Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi. Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani, kajti njihovo je nebeško kraljestvo. Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse húdo o vas lažnivo govorili« (Mt 5,3-11).

Živimo v času, ko je kljub vsem dobrinam naša duša pogosto revna, uboga. Pogosto živimo v dvomih in negotovosti. Bogataši in

uspešneži se zatekajo k terapevtom, ki skušajo skrbeti za njihovo duševno zdravje, toda statistike nam povedo, da je največ samomorov in duševnih nemirov in bolezni med ljudmi, ki imajo čast, oblast in palače. Mislijo, da ne rabijo Boga in pozabijo na reveže. Ne vedo, kaj bi si še poželeli. Vera, upanje in ljubezen so vedno bili blagri, ki so zdravili duše ubogih, lačnih, bolnih, zavrženih in pozabljenih. Veliko mladih je, ki se čutijo duševno ubogi, ker nimajo ne smernic in ne omejitev in slepo sledijo vedno novim izzivom. V obupu se zatečejo v mamila in druge zdravju nevarne načine življenja.

Mnogi še vedno najdejo upanje v molitvi. V cerkvi se umirijo, ko najdejo sebe in Jezusa. Kot otrok se spomnim, da se je največji kmet v vasi vedno pritoževal, da mu kaj manjka, a najbolj reven kmet - dninar se je vedno hvalil, da je v njegovi hiši vedno dovolj.

Res, bogat ni, kdor ima veliko, ampak, kdor ima zadosti.

Mnogi hrepenijo po dobitku na loteriji, a veliki dobitki pogosto privedejo do velike tragedije. Tako gre tudi z znanjem in drugimi blagri. Pohlep po znanju te na koncu privede le do Sokratovega zaključka: Vse, kar vem, je, da nič ne vem.

Uspešneži na časopisnih straneh nestrpno hitijo za vedno novimi podvigi, srečni ljudje pa uživajo v svojem mirnem življenju. Božje kraljestvo nosimo v sebi, če smo hvaležni za življenje, ki nam je dano. Bog nam je ustvaril čudovit svet in zdi se mi, da z veseljem pokažemo tudi hvaležnost za lepo in ugodno življenje. Ni treba zavreči dobrot in nositi grenki obraz žrtvovanja. Biti dober in pravičen že samo po sebi osrečuje.

Philip Yance: "Če si na koncu dneva zadovoljen s seboj in svojim delom, si blažen".

Zdaj berem knjigo *The enemy at the gate*. V knjigi Andrew Wheatcroft opisuje stoletja turških napadov in poskusov, kako nadvladati Evropi. Skoraj po čudežu so jih zaustavili pri Dunaju. Res nič novega, novi so samo načini.

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

SLOVENSKI ŠKOFJE NA OBISKU AD LIMINA

V nedeljo, 25. februarja 2018, so se na pot v Rim odpravili ordinariji škofij naše krajevne Cerkve: nadškof Stanislav Zore, nadškof Alojzij Cvikl, škof Jurij Bizjak, škof Andrej Glavan, škof Stanislav Lipovšek, škof Peter Štumpf, ljubljanska pomožna škofa Anton Jamnik in Franc Šuštar ter upokojeni škof Metod Pirih. Naslednji dan so začeli tako imenovani uradni obisk »ad limina apostolorum« - na grobovih apostolov, ki je namenjen srečanju s svetim očetom, obisku štirih papeških bazilik in vatikanskih uradov, od državnega tajništva in kongregacij, do raznih svetov. Škofje so obiskali tudi zavode, kjer se šolajo ali delujejo slovenski bogoslovci in duhovniki ter druge ustanove, ki so povezane s Cerkvijo v Sloveniji. Obisk »ad limina« je dosegel svoj vrhunec 1. marca, ko so zjutraj somaševali s papežem v Domu sv. Marte, zatem pa jih je sprejel še v avdienco. O tem srečanju s papežem Frančiškom je nadškof Stanislav Zore povedal: »Govorili smo o mladih, o družinah, o odnosu med državo in Cerkvijo v naši domovini, o liturgičnih vprašanjih, zelo na kratko o gospodarstvu. Zdi se mi dragoceno, da smo poudarili, kako pomembno je mesto starih staršev, kajti samo stari starši lahko dajo korenine mladim, dajo korenine otrokom, ki jih sicer nimajo kje dobiti. Res je šlo za zelo - mirno bi rekel - bratsko srečanje brata z brati in očeta s sinovi. Papež ni postavljaj vprašanj, pogovarjal se je z nami o stvareh, ki so zanimale nas.« Namenil je nekaj besed Cerkvi v Sloveniji. Škofom je priporočil, naj bodo blizu duhovnikom, ljudem; naj ljudje čutijo tisti optimizem, ki ga vera prinaša v življenje in tisto upanje, ki ga nosi s seboj evangelij, krščanstvo, Jezus Kristus. Uradni

del se je končal 2. marca, naslednji dan pa so se škofje z rojaki, ki živijo v Rimu, in tistimi, ki so kot romarji prišli v večno mesto, zbrali pri zahvalni maši v baziliki sv. Petra, ki jo je daroval kardinal Franc Rode. V nagovoru je opozoril na izzive naše krajevne Cerkve. Med njimi so sekularizacija družbe, upadanje števila krstov ter vse manj duhovniških in redovniških poklicev. V takem stanju je večina evropskih držav, je dejal kardinal in dodal: »*A pri nas je še nekaj posebnega, česar drugod ne zasledimo v tolikšni meri. Trdovratno sovraštvo do Cerkve in vernikov, ki ga je pol stoletja podpihovala partija.*« Prepričan je, da je treba razmere v Cerkvi v Sloveniji normalizirati, država pa mora rešiti odprta vprašanja s Svetim sedežem, ki med drugim zadevajo pastoralno delo v vojski, policiji, zaporih in v bolnišnicah. Kritično je dodal: »*Treba je reči, da tudi Cerkev ni naredila svojega. Država nas ne bo silila k reševanju teh vprašanj, če mi sami ne bomo naredili prvih korakov.*« Po njegovih besedah za premik potrebujemo več poguma in samozavesti. To je bil že četrti obisk »ad limina« v samostojni Sloveniji; škofje so se pred tem v Rimu mudili novembra 1992, aprila 2001 in januarja 2008.

JUNIJA PARLAMENTARNE VOLITVE

Vodje poslanskih skupin in predstavnika narodnih skupnosti v državnem zboru so prve dni marca predsedniku države Borutu Pahorju predlagali, naj parlamentarne volitve razpiše za 10. junij 2018. Tako v koaliciji kot opoziciji menijo, da je to najprimernejši datum, ki bo omogočil izvedbo kampanje, a hkrati ne bo posegel v čas počitnic. Volitve bi bile sicer lahko tudi 3. ali 17. junija. V Sloveniji bodo letos še lokalne volitve. Državni zbor je pred koncem leta 2017 določil stalni redni termin teh volitev, na katerih volimo občinske svetnike in župane: to je tretja nedelja v novembru. V Sloveniji je sicer registriranih kar 87 političnih strank, a mnoge ne delujejo. Na pomladni strani je v ospredju Janševa SDS in za njo NSi - krščanski demokrati, SLS pa ima le evropskega poslanca in trenutno ni zastopana v državnem zboru. Cerarjeva SMC, ki je pred štirimi leti vzniknila iz nič in ob podpori medijskega aparata leve politične opcije slavila z veliko prednostjo pred vsemi, ni izpolnila pričakovanj. Slednji danes stavi na Marjana Šarca, župana Kamnika, ki se je preizkusil v predsedniški kampanji. Ankete ga postavljajo na prvo mesto, kot pred leti Cerarja. Dobro se sicer znajde tudi v cerkvi, a ko je treba, stopi pod partizansko zastavo. Vladna koalicija, v kateri sta še SD - nekdanja partija in stranka upokojencev - DeSUS, se je zaradi vrste nerešenih vprašanj in afer znašla v nezavidljivem položaju, zato je za levo politično opcijo »novi obraz« nujen.

NA ČELU STRANKE 'NOVA SLOVENIJA' MATEJ TONIN

Ljudmila Novak je 31. januarja 2018 odstopila z mesta predsednice stranke Nova Slovenija - krščanski demokrati. Svet NSi je ob tem nadaljnje vodenje stranke zaupal Mateju Toninu. Kot je pojasnila Novakova, so tako pomembne odločitve vedno težke, a prepričana je, da je prišel čas za mlajšo generacijo, ki ima tudi več energije. V Mateju Toninu vidi naslednika, ki bo poskrbel za odličen rezultat stranke na parlamentarnih volitvah. Ob tem se je zahvalila za dolgoletno podporo in poudarila: »Strank je

veliko, a le eni smo krščanski demokrati. Želim si, da bi to stranko peljali naprej v nove zgodbe.« Vodenje NSi je prevzela leta 2008 po tistem, ko je stranka izpadla iz parlamenta in je njen prvi predsednik Andrej Bajuk odstopil. Stranko je popeljala nazaj v parlament, bila je ministrica za Slovence po svetu v vladi Janeza Janše in bila leta 2014 znova izvoljena v parlament.

ZDRUŽENA DESNICA

Predsednik stranke Glas za otroke in družine Aleš Primc in predsednik programskega sveta Nove ljudske stranke Slovenije Franc Kangler sta 1. marca 2018 podpisala dogovor o skupnem nastopu na volitvah v sklopu koalicije Združena desnica. Med najpomembnejšimi skupnimi programskimi zavezami sta skrb za družino in vzpostavitev pravne države.

DRŽAVNI ZBOR O PRIHODNOSTI SLOVENIJE

Poslanci in poslanke so se sredi marca sestali na izredni seji na temo prihodnosti države. Zahtevali so jo poslanci iz vrst NSi in SDS, ker se sedanja oblast premalo ukvarja z bistveno problematiko, ki pesti državo. Tudi v razpravi so slednji opozorili, da je vlada prva odgovorna za pripravo strateških dokumentov in izvedbenih načrtov za ključna področja slovenske prihodnosti. Kot so dodali, močno zamujamo z modernizacijo zdravstvenega in pokojninskega sistema ter sistema socialnega skrbstva. Vladi so še priporočili pripravo davčne in pravosodne reforme ter poenostavitev zakonodaje. Zavzeli so se tudi za višjo kakovost izobraževanja ter red na področju zunanje in varnostne politike.

SLOVENIJO OBISKALA JULIE BISHOP

Avstralska zunanja ministrica Julie Bishop se je med februarsko evropsko turnejo ustavila tudi v Ljubljani. Avstralija je bila s Kanado prva čezmorska država, ki je januarja 1992 priznala Slovenijo, obisk njihove zunanje ministrice pa je na najvišji ravni doslej. Julie Bishop se je srečala z gostiteljem zunanjim ministrom Kalom Erjavcem, predsednikom države Borutom Pahorjem in kmetijskim ministrom Dejanom Židanom. V ospredju pogovorov

so bili krepitev dvostranskih odnosov, gospodarsko sodelovanje med državama, odnosi med Evropsko unijo in Avstralijo, mednarodno sodelovanje s poudarkom na področju človekovih pravic (Slovenija trenutno predseduje Svetu Združenih narodov za človekove pravice), aktualna regionalna vprašanja ter slovenska skupnost v Avstraliji in obratno. Z ministrom Židanom je avstraska gostja govorila o pomenu čebelarstva, ki je pri nas tradicija, v Avstraliji pa bolj industrijska panoga. Avstralija je bila sicer med prvimi državami, ki so podprle slovensko pobudo o razglasitvi svetovnega dneva čebel. Generalna skupščina je decembra lani sprejela resolucijo, s katero je 20. maj razglasila za svetovni dan čebel, ki je namenjen zavedanju izjemnega pomena čebel za preživetje človeka. 20. maj je rojstni dan začetnika modernega čebelarstva Antona Janše z Breznice pri Žirovnici na Gorenjskem.

V TRSTU NOV SPLETNI PORTAL V SLOVENŠČINI

Na spletnem naslovu www.rainews.it/fvg-tdd je od 21. februarja 2018 mogoče spremljati dogajanje v Furlaniji - Julijski krajini, v Sloveniji in po svetu v slovenščini. Spletno stran oblikujejo sodelavci slovenske oddaje Deželnega sedeža RAI v Trstu. Uredništvo slovenskega programa je ob vzpostavitvi spletne strani zapisalo: »Za naše uredništvo predstavlja današnji dan pomembno prelomnico. Odslej si boste namreč novice, ki jih slovenski informativni oddelek RAI ponuja preko radijskih valov in televizije, ogledali tudi na spletu. Stopili smo torej v novo fazo, ki jo narekuje sodobni čas.«

200. OBLETNICA ROJSTVA MARGARETE PUHAR

Šolske sestre sv. Frančiška Kristusa Kralja se letos s hvaležnostjo spominjajo pomembnega jubileja svoje ustanoviteljice. To je s. Margareta Puhar, rojena 6. marca 1818 na Janževem vrhu v župniji Kapela pri Radencih. Septembra leta 1869 je ob podpori Slomškovega naslednika škofa Stepišnika ustanovila prvo

redovno skupnost pri nas; ta je skrbela za vzgojo slovenskih deklet in zapuščenih sirot v Mariboru in okolici. Za njihov prihod v Maribor si je prizadeval že Slomšek, zato jim pravimo tudi Slomškove šolske sestre; ker je njihova materna hiša v Mariboru, se imenujejo tudi mariborske šolske sestre. Njene naslednice so iz hvaležnosti do svoje ustanoviteljice pripravile misijon v rojstni župniji s. Margarete Puhar, na Kapeli. Na predvečer njenega rojstva so skupaj z verniki te župnije obiskale Slomškov grob in zatem pripravile molitveni večer v materni hiši, teden dni zatem pa še znanstveni simpozij o Margareti Puhar. Sestra Veronika Verbič je na vprašanje, kaj ta žena sporoča njim in danes tudi vsem nam, dejala: »Imejte radi svoj narod in svoj jezik. Močno zaupajte v Gospoda! Zazrite se v oči otrok, ki vas potrebujejo; teh, ki potrebujejo vašo ljubezen, vašo pozornost, ki potrebujejo Božjo ljubezen, ki potrebujejo odrešenje!«

125 LET PLANINSKE ZVEZE

Najbolj množična športna organizacija v državi, Planinska zveza, je konec februarja z akademijo počastila svoj visoki jubilej, 125 let delovanja. Slovensko planinsko društvo, predhodnik Planinske zveze Slovenije, ki danes združuje 290 planinskih društev in klubov, je bilo ustanovljeno 27. februarja 1893. Ob visokem jubileju je Planinska zveza odprla nove prostore na obrobju ljubljanskega BTC-ja, Ob železnici 30a.

DNEVI ŠKOFJELOŠKEGA PASIJONA

V zgodovinsko bogatem mestu, ki se ponaša z uprizoritvami znamenite spokorne procesije, so se 9. marca 2018 začeli Dnevi Škofjeloškega pasijona. Z njimi različne organizacije ohranjajo pasijonsko tradicijo v času do naslednje uprizoritve besedila kapucinskega patra Romualda. Med letošnjimi dogodki je predstavitev novih Pasijonskih doneskov, predavanje o postnih prtihi na avstrijskem Koroškem, dokumentarna razstava Škofjeloški pasijon, pasijonski večer s predstavitevijo križevega pota duhovnika in prevajalca Otmarja Črnilogarja, dan očeta Romualda in

še več drugih dogodkov. Po veliki noči je na programu Ribniški pasijon, v katerem sodeluje več kot dvesto prostovoljcev. Pri Škofjeloškem pasijonu jih je več kot tisoč, zato ga prirejajo vsakih šest let. Naslednja uprizoritev pasijona, ki je vpisan na Unescov seznam nesnovne kulturne dediščine človeštva, bo leta 2021.

MARIJINA ZEMLJA

V začetku marca je bila v ljubljanskem Koloseju premiera dokumentarnega filma Marijina zemlja. V njem španski režiser Juan Manuel Coteló sodobnemu človeku s humorjem, globino in razburljivostjo predstavi Marijina prikazovanja in Božjo ljubezen. Film, ki je bil narejen pred koncem leta 2016, je že navdušil na milijone ljudi po vsem svetu. Kot vohunski triler odgovarja na vprašanje, ali so pričevanja ljudi, ki trdijo, da so doživeli srečanje z Marijo, resnična ali ne. Poglobi se tudi v vprašanja, kdo je ta Bog, ki se imenuje „Oče“, kdo je Jezus ter kakšno vlogo in pomen ima njegova mati Marija. Slovenski kinematografi se za tak film sami ne bi odločili, zato je pobudo za prikaz v Sloveniji dal portal nadškofijske pastoralne službe Ljubljana PRIDI.COM, ki s spletnimi pobudami skrbi za novo evangelizacijo pri nas.

HVALA, NE!

Slovenijo bo maja na tekmovanju za Pesem Evrovizije v Lizboni zastopala Lea Sirk. Med osmimi tekmovalci, ki so si nastop v finalu priborili že v predizboru, so jo izbrali gledalci in poslušalci ter strokovna žirija. To je najbolj prepričala ravno Leina skladba Hvala, ne! Evrovizija bo potekala 8., 10. in 12. maja 2018 v Lizboni na Portugalskem, nastopilo pa bo 43 držav.

ZNANJE BREZ MEJA

V Tehniškem muzeju Slovenije v Bistri pri Vrhniki je do 3. decembra 2018 na ogled razstava Znanje brez meja, na kateri je predstavljen izbor 14 uspešnih inovatorjev in znanstvenikov s področij znanosti in tehnike, ki so odšli v tujino ali jih je pot zanesla v Slovenijo. Z njo želijo v muzeju pokazati, da ima preseljevanje lahko tudi pozitivne učinke. Obiskovalci

razstave lahko spoznajo avtorja prvih tiskanih knjig v slovenskem jeziku Primoža Trubarja, razsvetljenca Žiga Zoisa, naravovarstvenico Angelo Piskernik, pustolovca Antona Codellija, očeta smučarskih poletov Stanka Bloudka, fizika z umetniško dušo Jožefa Stefana in še nekatere pomembne osebnosti.

NOBELOVEC HALDANE PONOSEN NA MAMO SLOVENKO

Ameriško slovenska izobraževalna fundacija ASEF je podelila nagrado za življenjsko delo Nobelovemu nagrajencu slovenskega rodu Duncanu Haldaneu. Ta se je na podelitvi 3. marca 2018 na ameriški univerzi Stanford v Kaliforniji zahvalil v materinem jeziku: „Dober večer. V veliko čast mi je, da ste me počastili z nagrado ASEF. Moja mama bi bila zelo ponosna, če bi lahko bila tukaj.“ Povedal je še, da je ponosen na svoje korenine in da se rad odzove na vabila rojakov. Profesor fizike Duncan Haldane je bil rojen leta 1951 v Londonu. Njegova starša sta se spoznala na avstrijskem Koroškem, kjer je bil oče vojaški zdravnik v britanski coni po drugi svetovni vojni. Po poroki se je Milka Renko, doma iz Borovelj na Koroškem, z možem preselila v Anglijo. Leta 2016 je skupaj s še dvema z raziskovalcema prejel Nobelovo nagrado za fiziko, in sicer za teoretske raziskave stanja snovi. Ameriško slovensko izobraževalno fundacijo ASEF so pred petimi leti ustanovili mladi predavatelji in raziskovalci iz Slovenije, ki zdaj delujejo na prestižnih univerzah po svetu, zlasti v ZDA in Kanadi. Fundacija študentom iz Slovenije omogoča prakse v njihovem akademskem okolju, da bi nato ti pridobljeno znanje ponesli domov v Slovenijo ter plemenitili tamkajšnjo znanstveno sfero.

DVE OLIMPIJSKI KOLAJNI ZA SLOVENIJO

Na letošnjih olimpijskih igrah v Južni Koreji so naši športniki osvojili dve medalji: biatlonec Jakov Fak je dobil srebrno na 20-kilometrski posamični tekmi, deskar Žan Košir pa bronasto v paralelnem veleslalomu. Slovenija se je z dvema medaljama uvrstila na 24. mesto, med tridesetimi državami, dobitnicami kolajni.

PREMIER CERAR ODSTOPI - SO VOLITVE LAHKO ŽE PREJ?

Predsednik vlade Miro Cerar je po večerni seji vlade 14. marca napovedal svoj odstop. Doda je, da bo do izvolitve nove vlade skrbel, da bo njegova ekipa opravljala tekoče zadeve. Za tak korak se je odločil potem, ko je vrhovno sodišče na javni obravnavi ugodilo pritožbi Vilija Kovačiča in odločilo, da je septembra lani izvedeni referendum neveljaven, sledil bo nov referendum o zakonu o drugem tiru. Obstaja tudi možnost, da vlada zakon umakne in referendum ne bo. Drugi tir je bil projekt Cerarjeve stranke SMC, ki pa ni poskušala najti soglasja s stroko, ne z opozicijo, ko je šlo za iskanje najbolj primerne rešitve. V Kopru so

v začetku marca postavili maketo drugega tira, ki si jo je ogledal tudi Cerar. Le nekaj dni zatem je prišlo v javnost, da so za izdelavo makete na razpisu izbrali podjetje, ki je zahtevalo 73.000 evrov več od drugega ponudnika. In podjetje, ki je dobilo posel, je za poizvajalca najelo kar svojega konkurenta. Za nameček je na dan Cerarjevega odstopa potekala stavka vzgojiteljev in učiteljev, v kateri je sodelovalo 90 odstotkov šol in vrtcev. Gibanje Skupaj pa je napovedalo shod pod geslom Vrnimo zdravstvo ljudem. Njihova glavna zahteva je takojšen nepreklicen odstop ministrice in politični prevzem odgovornosti za stanje v zdravstvu. Drugo področje, s katerim se je ponašal Cerar, je zdravstvo.

Seja Sveta Vlade RS za Slovence po svetu

Ljubljana, 15. in 16. februar 2018

Svet Vlade Republike Slovenije za Slovence po svetu (v nadaljnjem besedilu »Svet«) je v svojem tretjem mandatu. Od leta 2007 naprej so imenovani delegati, ki predstavljajo rojake, živeče v Srbiji, na Hrvaškem, v Luksemburgu, Nemčiji, Braziliji, Argentini, ZDA, Kanadi in Avstraliji. Mandat traja pet let. Namen Sveta je ohranitev in rast slovenske identitete, jezika, kulture, kulturne dediščine in vzpodbujanje slovenske zavesti med slovensko skupnostjo v inozemstvu. Glede na to, da živi nad 500.000 Slovencev izven Slovenije, je razmerje sodelovanja med Slovenci in slovenskimi skupnostmi po svetu velikega pomena. Velika možnost tega sodelovanja obstaja ravno s pomočjo delegatov.

Novembra 2017 sva bila Frances Urbas-Johnson in Valter Šuber imenovana za avstralska predstavnika v Svetu in se tako pridružila Jerneji Svetičič iz Queenslanda. Skupaj sva se pripravila za prvo srečanje v Ljubljani, 15. in 16. februarja letos.

**Valter Šuber, predsednik Vlade RS
dr. Miro Cerar, Frances Urbas-Johnson,
minister Gorazd Žmavc.**

Prvi dan srečanja, ki ga je sklical dr. Zvone Žigon in ga je vodila ga. Suzana Martinez, smo delegati že pred sejo predstavili svoje predloge, za: davke, status bivanja, državljanstvo, ohranjanje arhivov, slovenski jezik, trženje in komuniciranje z mlajšo generacijo. Naš pogovor je bil pozitiven. Zanimivo je bilo, kako vsa ta vprašanja vplivajo na različne skupnosti glede na demografijo, lokacijo in okolje. Zaradi časovne stiske nismo razpravljali o trženju in

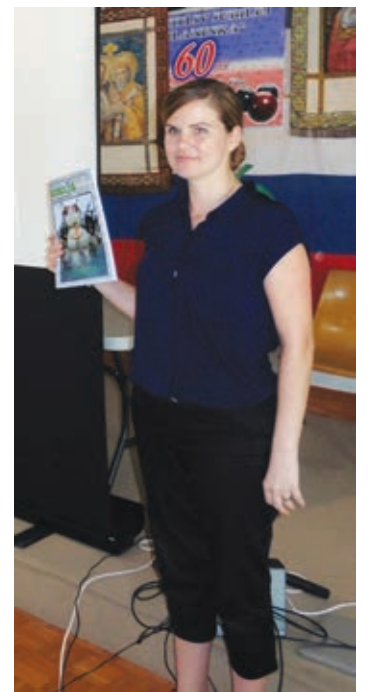
komunikacijah z mlajšo generacijo, vendar je to vprašanje posebno pomembno in ga moramo obravnavati na naslednjem srečanju. Na tem razgovoru smo sprejeli predloge, ki smo jih naslednji dan predložili na uradnem sestanku Sveta v Veliki dvorani predsedniške palače. Ta dan sta se nam pridružila predsednik vlade RS dr. Miro Cerar in minister za Slovence po svetu g. Gorazd Žmavc. Delegati so kratko predstavili vsak svoj kraj, pooblaščen delegat je nato predložil predloge, kot je bilo določeno na sestanku prvega dne. Ta razgovor je pomemben za pospešitev medsebojnih odnosov z Republiko Slovenijo. Veseli bomo naprej sodelovali z vami, prav tako bomo veseli rešitev predlogov, ki so jih predlagali delegati Sveta. Vzpostavili smo novo mrežo stikov med slovenskimi skupnostmi širom sveta. Vsi predstavniki smo navdušeni, želimo ostati med seboj povezani, deliti ideje in informacije. Bila je neverjetna izkušnja in doživetje sodelovanje na tem

Mirko Cuderman nam iz Queenslanda sporoča:

Rad bi dodal še veselo novico, da imamo rojaki Queenslanda prvič novo imenovano predstavnico v Svetu Vlade Republike Slovenije za Slovence po svetu v osebi Jerneje Svetičič B.Sc, M.Sc.

Gospa Jerneja nam je poznana kot predsednica Društva za slovenski jezik in kulturo Queensland. Jerneja je tudi glavna urednica revije Koklja – The Hen. Revija izhaja vsake tri mesece v slovenščini in angleščini. Prva številka revije je izšla februarja 2017. Na strani 2 se je gospa Jerneja predstavila: Po izobrazbi je psihologinja, vrsto let je delala kot raziskovalka s področja preprečevanja samomorov, trenutno pa opravlja doktorat iz kriminologije na Griffith University. Deloma je zaposlena na Wesley Mission Brisbane. V Avstralijo je prispela leta 2007. V Ljubljani je diplomirala iz psihologije in je tam tudi že iz Avstralije leta 2010 naredila magisterij iz klinične psihologije. Leta 2011 jo je univerza Griffith sponzorirala, da je dobila stalno avstralsko vizo. Jerneja je poročena, mati dveh otrok. Vemo, da poučuje slovenščino v treh krajih: na Gold Coast, v Brisbanu in na Sunshine Coast. Kot doktorantka občasno predava na School of Criminology and Criminal Justice. Jerneji želimo obilo uspeha na univerzi, kakor tudi pri novem poslanstvu, ko bo predstavljala Slovence v Kraljici deželi in še druge naše rojake v Avstraliji v Svetu Vlade RS za Slovence po svetu v naslednjih petih letih.

Jerneja Svetičič je na društvu Planinka predstavila revijo Koklja.

srečanju. Hvaležni smo, da nam je bila dana možnost predstavljati našo slovensko skupnost. Zahvaljujemo se gospodu Petru Mandelju OAM JP ter Florjanu Auserju, delegatoma Sveta v prvih dveh mandatih, za njuno sodelovanje in trdo delo, ki ga bomo nadaljevali sedaj mi. Na žalost se predstavnici iz Queenslanda, gospe Jerneji Svetičič, srečanja ni bilo mogoče udeležiti, vendar se veselimo nadaljnjega sodelovanja. Hvala vsem Vam, da lahko predstavljamo našo skupnost v slovenski vladi. Zahvaljujemo se slovenskim organizacijam za podporo in imenovanja za predstavnike avstralskih Slovencev v Svetu. Priporočamo se še naprej, da okrepimo našo slovensko kulturo in dediščino ter istočasno tudi ohranjamo stik s Slovenijo.

**Valter Šuber – New South Wales
Frances Urbas-Johnson – Victoria
Zahvala Anici Markič za prevod**

**V Svetu Vlade Republike Slovenije za Slovence po svetu, ki ga je
21. novembra lani imenoval predsednik slovenske vlade dr. Miro Cerar,
zastopa rojake iz Viktorije Frances Urbas-Johnson.**

Frances je bila rojena v Avstraliji staršema, ki sta se oba preselila sem iz Slovenije. Odraščala je v okolju slovenske kulture in slovenskega jezika. Od leta 2006 je tudi ponosna državljanka Republike Slovenije. Vse življenje je bila dejavna v slovenski skupnosti v Melbourne. V času osnovne šole je obiskovala nedeljsko slovensko šolo v Slovenskem društvu Melbourne in sodelovala pri kulturnih prireditvah, nastopih slovenskih narodnih plesov in na koncertih. Učenje slovenskega jezika in kulture je kot srednješolka nadaljevala na Šoli jezikov v Viktoriji. V letih 2011 in 2012 je pomagala pri oblikovanju tedenskega slovenskega programa na radiju 3ZZZ.

Kot članica Slovenskega društva Melbourne je v odboru društva od leta 2012, v letih 2012 in 2013

Frances Urbas-Johnson bere berilo pri sveti maši pri lurški votlini na cvetno nedeljo 2012.

je bila predsednica društva in od leta 2015 dalje podpredsednica. Od leta 2012 je tudi članica Sveta slovenskih organizacij Viktorije, v letih 2014 – 2016 je bila njegova tajnica, od leta 2017 pa je predsednica. Frances je že več let članica Pastoralnega sveta Slovenskega katoliškega misijona Melbourne v Kew in od leta 2016 tajnica. V letih 2011 in 2012 je sodelovala pri Igralski skupini Melbourne, ko je v tem času odigrala dve odrski dramski deli (*Kje je meja?* in *Ali bo poroka?*). Pri nedeljskih svetih mašah v slovenski cerkvi večkrat bere berila v slovenskem jeziku.

Strokovno je »doma« na poslovno-finančnem področju, saj ima diplome iz knjigovodstva, poslovanja in trženja. Tudi njena služba je na področju trženja in upravljanja. Z možem Grantom, s katerim sta poročena 18 let, imata 13-letno hčerko Evie in 11-letno Sabrino, ki radi prihajata v slovenski misijon in slovensko cerkev, obiskujeta Slomškovo slovensko šolo in sodelujeta na prireditvah.

Veseli smo, da je Frances s takšnim veseljem, predanostjo in optimizmom dejavna na tolikih področjih življenja slovenske skupnosti v državi Victoria in da bo naslednjih pet let tudi na tem pomembnem služenju, ki sta ga uspešno deset let opravljala Peter Mandelj OAM JP kot predstavnik iz Viktorije in Florjan Auser kot predstavnik iz New South Wales.

Obema sta se nova člana Frances Urbas-Johnson in Valter Šuber iz Sydneya zahvalila za njuno odlično delo. Tej zahvali se pridružujejo tudi mnogi rojaki; trem novim članom – Jerneja Svetičič je predstavnica rojakov iz Queenslanda - pa želimo, da uspešno povezujejo avstralske Slovence z matično domovino Slovenijo.

Draga Frances, iskrene čestitke!
Ponosni in hvaležni smo, da si z veseljem in ljubeznijo prevzela to odgovornost in, da spoštuješ svoj slovenski narod, kulturo in slovensko skupnost v Viktoriji.
Peter Mandelj OAM JP, Lucija Srnec, p. Ciril

**LETOŠNJE SREČANJE DOBRODOŠLI DOMA 2018
BO V BREŽICAH V SOBOTO, 16. JUNIJA.**

Odprtje Konzulata RS za Viktorijo v Geelongu

Minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Republike Slovenije g. Zdravko Počivalšek je nagovoril zbrane pri odprtju novega konzulata RS v Geelongu v nedeljo, 11. februarja 2018. Pred tem se je udeležil svete maše v cerkvi Holy Family v Bell Parku, kjer je nagovoril Slovence: »Zahvaljujem se vsem članom številčne slovenske skupnosti, ki skrbno negujejo slovensko kulturo, predvsem slovenski jezik,« je uvodoma povzel minister Počivalšek. V svojem govoru ob odprtju konzulata je minister spregovoril o ekonomskem sodelovanju, kjer se je lani blagovna menjava

povečala za 13 %, ter še dodal: »Prepričan sem, da bo odprtje novega konzulata v zvezni državi Viktorija prispevalo k še boljšemu sodelovanju na gospodarskem in kulturnem področju. Slovensko gospodarstvo je izrazito izvozno usmerjeno, zato je naša prisotnost na avstralskem trgu čedalje večja, kar spodbujamo tudi s takšnimi poslovnimi srečanji. Uspešen primer je podjetje Gorenje, ki svoje proizvode na avstralskem trgu prodaja preko podjetja ASKO. Zato sem tudi prišel, da potencialnim avstralskim investitorjem še bolje predstavim priložnosti, ki jih čakajo v Sloveniji. Podjetje Harvey Norman že pozna potencialne, ki jih Slovenija nudi, čas pa je, da se mu pridružijo še druga avstralska podjetja«.

Slovesni trenutek odprtja Konzulata RS za Viktorijo v Geelongu na naslovu 12 The Esplanade South, Geelong VIC 3220. Z leve: častni konzul RS za Viktorijo g. Eddy Alojz Kontelj, minister RS za gospodarski razvoj in tehnologijo g. Zdravko Počivalšek, veleposlanica RS v Avstraliji gospa Helena Drnovšek Zorko.

Po sveti maši pred cerkvijo Holy Family v Bell Parku v Geelongu – z leve na desno:
Laiška misijonarka Marija Anžič, Katarina Bovha (ministrstvo za gospodarstvo RS), svetovalec in namestnik veleposlanice v Canbereri g. Andrej Kralj, novi častni konzul RS za Viktorijo g. Eddy Alojz Kontelj, veleposlanica RS za Avstralijo gospa Helena Drnovšek Zorko, pater David Šrumpf, minister RS g. Zdravko Počivalšek, pater Ciril Božič, vicekonzul RS za NSW Mark Stariha, Maja Pak (STO – direktorica Slovenske turistične organizacije), častni konzul RS za Južno Avstralijo Jadran Vatovec, Tania Smrdel - Radio SBS, Lenti Lenko – Radio SBS.

POSTOJNSKA JAMA

slavi letos svojo 200-letnico

Pri tem pa ne gre za jubilej odkritja tega podzemnega kraškega bisera, ampak za obletnico odkritja notranjega dela jame in uveljavitve Postojnske jame kot turistične znamenitosti. To se je zgodilo ob pripravah na drugi obisk avstrijskega cesarja Franca I. leta 1818. O tem jubileju je v prvi letošnji številki revije Ognjišče (str. 50 – 57) obširno pisal urednik Silvester Čuk, mi pa objavljamo skrajšan in prilagojen zapis. Uredništvu Ognjišča se za dovoljenje prijazno zahvaljujemo.

Ta kraški sistem v bližini Postojne je s 24.340 metri raziskanih podzemnih rogov drugi najdaljši jamski sistem v Sloveniji (najdaljši je sistem Migovec na Tolminskem s 37.200 metri). K njemu spadajo tudi Otoška jama, Magdalena jama, Črna jama in Pivka jama. Ustvarila ga je reka Pivka, ki iz Postojnskega kraškega polja ponikne pod hrib Sovič in nadaljuje svoj podzemni tok proti podzemnemu sotočju z reko Rak v Planinski jami, iz nje pa priteče na plano kot reka Unica.

Potem, ko si je reka Pivka utrla pot v podzemlje, je v dveh milijonih let postopoma zniževala svojo strugo in tako ustvarjala različna nadstropja jame. Voda, ki je pronicala skozi zakraselo površje, je v suhih rovih skozi tisočletja, kapljico za kapljico odlagala kalcit iz raztopljenega apnenca. Ustvarjala je edinstvene kapniške oblike: stalaktite, stalagmite, bisere, zavese, cevčice,... Stalna temperatura v notranjosti jame je bila še pred nekaj leti približno 8°C, danes pa se giblje med 8 in 10°C, kar je posledica globalnih klimatskih sprememb. Največja globina jame je 115 metrov.

Postojnska jama je imela obiskovalce vsaj že v srednjem veku, o čemer pričajo arheološke najdbe in napisi v Imenski dvorani, najstarejši je iz leta 1213. Več kot

450 let pozneje je Postojnsko jama obiskal in jo v svoji Slavi vojvodine Kranjske (1689) opisal Janez Vajkard Valvasor. Kot piše, je obiskal okoli 70 jam, med katerimi se mu je zdela Postojnska najdaljša, saj je zapisal, da je prišel gotovo dve milj daleč, pa še ni prišel do konca. Obenem je sodil, da je ta jama med vsemi, kar jih je videl, najbolj strahotna. Ob svetlobi bakel je Valvasor v kapnikih videl in dal tudi narisati same okamenele živali in duše. Iz opisov jame, ki so izšli do začetka 19. stoletja sklepamo, da je bila takrat jama odprta, toda nezavarovana, brez razsvetljave in brez vodnikov.

Drugi opis Postojnske jame je iz leta 1748, ko si je jama ogledal dunajski dvorni matematik Joseph Anton Nagel. Svoje poročilo je opremil s prvim načrtom jame.

Maja leta 1816 si je do tedaj znani del jame prvič ogledal avstrijski cesar Franc I., ki je potoval skozi Postojno v Trst. Dve leti pozneje, 16. aprila 1818, je cesar na poti v Trst jama ponovno obiskal, tokrat v spremstvu žene cesarice Karle Avguste. Tokrat je cesarski par v Postojni tudi prenočil. Občinski blagajnik Josip Jeršinovič pl. Löwengreif je hotel za to priložnost vhodni del jame čim slovesneje osvetliti in okrasiti. Delo je zaupal domačinom pod vodstvom Jakoba Vidmarja. Med delavci je bil tudi Luka Čeč, ki je med delom v Veliki dvorani neko popoldne splezal na visoko skalo nad podzemeljsko Pivko in izginil. Sodelavci so

se že bali, da se mu je kaj zgodilo, ko pa se je čez dobre pol ure spet pojavil na vrhu skale, je z navdušenjem zaklical: »Tu je nov svet, tu je paradiz!« Ko je sestopil s skale, je sodelavcem pripovedoval, da je odkril novo jama, katere konca ni mogel doseči. Šel je daleč v jama in da bi našel pot nazaj, je polagal odlomljene kapnike, da so mu s svojimi konicami kazali povratek. To se je zgodilo nekaj dni pred obiskom, 14. aprila 1818, ali kakšen dan prej.

Po tem odkritju se pričeli jama urejati za obiskovalce. 17. avgusta 1818 je kot prvi obiskovalec Postojnsko jama obiskal prestolonaslednik Ferdinand. To je bila priložnost, da so se o obisku razpisali, kar je na široko odprlo vrata turizmu v Postojnsko jama. Vstopnina za ogled jame je bila 30 krajcarjev in do konca leta 1819 je bilo v knjigi obiskovalcev 114 vpisov obiskovalcev iz vse Evrope. Do konca leta 1823 je bil upravnik in blagajnik jame že omenjeni Josip Jeršinovič, po njegovem odstopu pa so ustanovili Jamsko komisijo, sestavili prvi jamski statut in izvolili prvo jamsko osebje, katerega član je bil tudi Luka Čeč.

Leta 1925 so na binkoštni ponedeljek prvič priredili jamsko slavo, da bi omogočili bolj množičen in cenen obisk jame. Jama je bila razkošno razsvetljena, v Plesni dvorani je igrala godba in obiskovalci so lahko zaplesali. Prireditelj je postala tako priljubljena, da je postala postojnski praznik. Po nekaj desetletjih prekinitve, so jo po osamosvojitvi Slovenije spet oživili.

Število obiskovalcev jame pa je vedno bolj naraščalo in postala je vir vse večjih dohodkov.

Leta 1848 je po odločitvi cesarja jama postala državna last, denar jamskega sklada pa se sme uporabljati samo za nova raziskovanja. 11. marca 1857 sta si Postojnsko jama ogledala cesar Franc Jožef I. in njegova žena, cesarica Elizabeta na poti z obiska v Italiji. Njima na čast se je »imela jama Postojnska pokazati v vsej svoji krasoti, kakor se napravi nevesta, kadar obhaja svoj najveselejši dan,« kot so takrat zapisale Kmetijske in rokodelske novice. Poleg uradnih predstavnikov jih je prišlo pozdravit okrog dva tisoč ljudi, ogled jame pa je trajal dve uri. Novice so tudi zapisale: »Cesar in cesarica sta bila popolnoma zadovoljna z vsem, občudovala sta veličanstvo nature, pa s pohvalo tudi spoznala naprave, ki so to veličanstvo pokazale v vsej krasoti.« Ta visoki obisk je pripomogel, da je Postojnska jama postala znana po vsem širnem cesarstvu pa tudi izven njega.

Cesarski obisk v Postojnski jami je bil uvod v odprtje železniške proge, ki je iz Ljubljane skozi Postojno stekla proti Trstu. S tem se je začelo novo, pomembno obdobje v zgodovini Postojnske jame: odprla se je možnost, da se organizirajo izletniški vlaki. Veliko zaslug za razvoj postojnskega turizma ima Anton Globočnik, ki je leta 1863 prišel za okrajnega glavarja v Postojno. Prizadeval si je za mednarodni sloves jame. Spodbujal je gradnjo gostišč. Leta 1866 so uredili nov, udobnejši vhod v jama in tu namestili močna železna vrata (danes je tam izhod iz jame). Leta 1869 je izšel prvi vodnik po Postojnski jami v angleščini, v prodaji so bili tudi prvi spominki.

Leta 1872 se je Jamska komisija na pobudo Antona Globočnika odločila, da spelje jamsko železnico. Po jami so položili tire od vhoda do vznožja Velike gore (Kalvarije) v dolžini dobrega 1,5 kilometra. Prva železnica je izgledala tako, da je jamski vodnik pred sabo porival voz z obiskovalcem. Od leta 1914 dale vleče vagone o tirih lokomotiva: najprej je bila bencinska, od leta 1959 pa je električna. Leta 1968 so dogradili krožno

progo (3.750 metrov). Za redni turistični obisk je danes odprtih dobrih 5 kilometrov jame. Jamo so v njeni dvestoletni zgodovini razsvetljevali na različne načine: s šopi slame, z oljenkami, s svečami, kasneje so uvedli petrolej, leta 1884 pa je v Postojnski jami zasvetila električna luč, ki je sprožila val navdušenja in novega zanimanja. To je bilo prej, kot je elektrika zasvetila v Ljubljani. Razsvetljava je približala očem veliko raznovrstnih lepot in zanimivosti, jamo je napravila prijazno in človeško. Postojnski jamski sistem je dolg dobrih 24 kilometrov. Od prvotnih 300 metrov, ki so bili dostopni pred dvesto leti, je zdaj urejenih nad 5,2 kilometra, ki so lepo razsvetljeni. Postojnska jama je zibelka speleobiologije – biološke vede o življenju živali v podzemlju. Sistematične raziskave so do današnjih dni naštele v Postojnski jami preko 190 živalskih vrst. To so po večini drobne, včasih komaj vidne živalce, vmes pa je tudi kaj večjega: kakšne pijavke, hrošči, dvokrilci, celo dve vrsti rib. Leta 1931 so v Postojnski jami postavili bogato opremljen biološki laboratorij. Leta 2002 je bila v Rovu novih podpisov odprta posodobljena speleobiološka postaja Vivarij Proteus. Največja posebnost med jamskimi živalmi je proteus ali človeška ribica, ki je s svojo obliko postal simbol slovenskega podzemlja in slovenske biologije nasplah. To je repata dvoživka, močeril, do 30 cm velik, takšne barve kot človeška koža. Dihajo po ribje, s škrgami, v sebi pa skrivajo tudi zakrnela pljuča in oči. Razmnožujejo se z jajčeci, a tudi z živimi mladiči. Na podzemlje so prilagojeni z izjemno majhno porabo kisika. Naravoslovci so imeli človeške ribice za zmajev podmladek, dokler niso ugotovili, da gre za poseben živalski rod. »Zgodovinska prelomnica v raziskovanju življenja človeške ribice (Proteus anguinus) se je zgodila leta 2016, ko je ena izmed živalic v akvariju izlegla jajčeca, iz katerih se je razvilo kar 21 zmajevih mladičkov, kot je človeške ribice poimenoval Valvasor. Po mnenju strokovnjakov je rezultat izleganja in preživetja ličink izjemen. Pomemben korak pa je bil narejen tudi na področju znanosti, saj sta

aktivno spremljanje izleganja ličink človeške ribice in v akvariju odloženih jajčec in pomoč pri njihovem uspešnem razvoju prinesla znanosti odgovore na marsikatero vprašanje o življenju teh nenavadnih živalic, hkrati pa ponovno ponesla slavo Postojnske jame po vsem svetu« (Sabina Paternost).

Postojnska jama je naravni spomenik in naravna vrednota državnega pomena; z njo upravlja od leta 2010 zasebna družba Postojnska jama d.d., ki ima z državo podpisano 20-letno koncesijsko pogodbo. Sedanji upravljalec razvija trajnostni turizem v skladu z varstvenimi načeli, ki vključujejo vlaganje v jamsko infrastrukturo, varnost obiskovalcev, ohranjanje jame ter razvoj kakovostne ponudbe v jami in ob njej. Med izrednimi dosežki zadnjih velja opozoriti na razstveni paviljon EXPO JAMA KRAS, ki obiskovalcem predstavlja značilnosti kraških pojavov, odkritje Postojnske jame in njeno bogato zgodovino ter njen pomen za razvoj turizma pa tudi znanosti. Razstavna zbirka, ki je največja tovrstna na svetu, je svoja vrata odprla po 111 letih, ki so pretekla od prve zamisli o postavitvi muzeja Postojnske jame, Druga velika pridobitev je prenova Hotela Jama, ki je v dobrem letu ponovnega poslovanja postal eden najbolj ocenjenih hotelov v Sloveniji. Hotel stoji v neposredni bližini vhoda v Postojnsko jamo, a še vedno sredi neokrnjene narave. Tudi Park Postojnske jame postaja iz leta v leto lepši: hortikulturno je urejen z novimi sprehajalnimi potmi, ki privabljajo vse, ki si želijo miru v naravi. V jubilejnem letu bodo obiskovalci Postojnske jame lahko sodelovali pri različnih dogodkih.

Prvih deset let se je nabralo vsega skupaj 6.500 obiskovalcev, dobrega pol stoletja kasneje jih je bilo toliko že vsako leto, tik pred drugo svetovno vojno domala vsak mesec, na višku sezone pa zdaj po dvakrat toliko dnevno. Letno si jo ogleda okoli 700.000 obiskovalcev; z več kot 38 milijoni lepote z vsega sveta je v dvestoletni zgodovini ena najbolj obiskanih turističnih znamenitosti v Evropi in na svetu.

Kmalu potem, ko smo zaživel v samostojni državi, so v raznih slovenskih krajih začeli

uprizarjati žive jaslice. V tem so posnemali sv. Frančiška Asiškega, ki je ob božiču leta 1223 v Grecciu med mašo uprizoril jaslice, postavljene v naravno okolje in je vanje vključil ljudi in živali. Prva in največja živa postavitve svetopisemskih prizorov rojstva Božjega Sina je bila v Postojnski jami leta 1990. Lani so jih postavili že osemindvajsetič! Žive jaslice sestavlja 16 svetopisemskih prizorov – od angelovega oznanjenja Mariji in oznanjenja rojstva Janeza Krstnika do prihoda svetih Treh kraljev, ki v devetdeset minutnem dogajanju

uprizarjajo celotno božično zgodbo. Nastopa več kot 150 igralcev domačinov in vrhunski glasbeniki. Vključuje tudi glasbene nastope in posebne svetlobne učinke, ki ustvarjajo veličastno doživetje. Na šestdnevnem božičnem dogajanju (od 25. do 30. decembra) se celotna turistična pot Postojnske jame spremeni v čarobno božično prizorišče. Kadar koli boste na obisku v domovini, ne pozabite ponovno odkriti čudes Postojnske jame!

Pismo misijonarja p. Stanka Rozmana iz Zambije

Draga Marija!

Hvala za voščilo za moj rojstni dan. Le redki so se me spomnili. Sem res že vstopil v 77. leto. Kako hitro teče čas! Spomini pa ostajajo in so, tako jih doživljam, še bolj živi in bliže. Pozabljam, kaj sem včeraj jedel, spominjam se pa dogodkov daljnih preteklih dni.

Vzpodbudila si me, da sem napisal tekst pod izbrane slike, ki prinašajo utrip mojega in našega življenja na misijonu v župniji Kristusa Kralja v Mumbwi. Nimam več vseh odgovornosti, saj je novi župnik Elija Nčimunja prevzel glavne obveznosti, vendar pa je še vedno dosti dela in skrbi. Kot bodo slike povedale, dograjujem cerkev presvetega Srca Jezusovega v Kanakantapi. Po malem pomagam gradnjam na podružnicah. Hvala Bogu, da sem končal obnove naše jezuitske rezidence v Mumbwi. Kar čez noč pa je na pobudo župljanov odprta osnovna šola z gimnazijo. Za vse šolarje, ki jih je že 600, imamo le dva razreda. Tako so zavzeli župnijsko dvorano in prostore naših organizacij, kot so: Katoliška akcija, Marijina legija, skupnost žena sv. Ane... Poskušamo iti naprej z minimalnimi sredstvi. Tu je župnik pokazal iniciativo.

Navdušil je vernike k velikodušnosti, kot bi jaz kot misijonar ne mogel. Zato zaupamo v prihodnost domače Cerkve. Pozdrav vašim vernikom. Misli mi prinesejo sveže novice, tako da lažje za njih molim. Hvala za njihove molitve in darove. Tebi, p. Cirilu, p. Davidu in tudi p. Darku pa vse dobro.

pater Stanko

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156,
WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbourne: 03 9853 7787
E-mail:
slomission.adelaide@gmail.com

35 LET NAŠE CERKVE

Mesec februar je bil v Adelaidi zaznamovan s praznovanjem 35. obletnice blagoslovitve naše slovenske cerkve. Obletnica ni ne visoka in ne povsem »okrogla«, vseeno pa nam daje priložnost, da se Bogu zahvalimo za ta naš skupni dom, da izrazimo hvaležnost vsem, ki so pripomogli, da ga imamo in da praznujemo. Obletnice blagoslovitve praznujejo tudi druge tri slovenske cerkve v Avstraliji: v Melbourne 50. obletnico, v Sydneyju 45. in v Wollongongu 35. **Prvi pater, ki je obiskal rojake v Južni Avstraliji, je bil p. Klavdij Okorn.** To se je zgodilo je leta 1952. Sledilo je še nekaj občasnih obiskov **p. Rudolfa Pivka**, dokler ni prišel avgusta 1956 v Avstralijo **p. Bazilij Valentin** in prevzel pastoralno skrb tudi za slovenske rojake v Južni Avstraliji (poleg Viktorije in Tasmanije). Za božič je v Adelaidi maševal in takrat so se, oz. ste se dogovorili, da bo Adelaido obiskoval vsak drug mesec na 4. nedeljo v mesecu. Tako je bilo do leta 1975, ko je dobila Južna Avstralija svojega stalnega slovenskega duhovnika, **p. Filipa Inocenca Feryana**, ki ga je julija 1980 zamenjal **p. Janez Tretjak**.

Že p. Bazilij je leta 1969 kupil hišo, ki je bila takrat sosednja hiša Slovenskega kluba na Young Avenue v West Hindmarshu. V hiši so uredili tudi kapelo in jo blagoslovili v čast Sveti Družini, k nedeljskim mašam pa so se zbirali v cerkvi Srca Jezusovega v Hindmarshu. Pater Filip Inocenc je najel anglikansko cerkev in hišo na Holden Street v Hindmarshu, a so ugotovili, da je bilo za vzdrževanje stavbe potrebnih preveč popravil. Kmalu po prihodu p.

Janeza so se odločili, da postavijo cerkev na mestu hiše ob Slovenskem klubu. Aprila 1982 so hišo porušili, 1. maja 1982 pa so zasadili prve lopate za temelje nove cerkve. 25. julija 1982 je adelaidski pomožni škof Kennedy blagoslovil temeljni kamen, konec leta pa je bila cerkev zgrajena, tako, da bi lahko imeli bogoslužje za božič že v svoji cerkvi, pa so se odločili, da počakajo z uporabo nove cerkve do blagoslova.

Blagoslovil jo je tedanji ljubljanski nadškof in metropolit, dr. Alojzij Šuštar, 13. februarja 1983.

**BOGU IN DOBROTNIKOM
HVALA ZA TA NAŠ SKUPNI DOM,
V KATEREM SE ZBIRAMO ŠE DANES!**

Jubilejno leto smo pričeli na praznik Svete Družine, v nedeljo 31. decembra 2017, ko je bil med nami **adelaidski nadškof msgr. Philip Wilson**. Zavetnica cerkve in Slovenskega misijona je namreč Sveta Družina, zato smo imeli na ta dan »žegnanje«. Nadškof nas je nagovoril, še posebej pa je blagoslovil družine z mlajšimi otroki. Fotografija s tega praznovanja je bila na naslovni strani Misli, januar – februar 2018.

Drugo praznovanje je bilo na nedeljo, ki je bila najbližja datumu blagoslovitve, to je bila nedelja 4. februarja 2018. Ta dan je bil z nami **dr. p. Mihael Vovk**, bivši provincial slovenskih frančiškanov, ki je že kot provincial večkrat obiskal Adelaido in p. Janeza. Pri maši nas je nagovoril, ob koncu maše pa je izročil dar p. Cirila iz Melbourne, ki je ob obletnicah patrom podaril lepe bele štole. Bog povrni!

Praznovanje smo nadaljevali po maši v dvoranci, kjer so gospodinje pod vodstvom Angele Dodič pripravile kosilo. Pri kosilu smo nazdravili tudi p. Mihaelu, ki je nekaj dni prej praznoval svoj 80. rojstni dan.

Pater Mihael, Bog Vas živi!

BBQ kosilo smo imeli tudi na prvo nedeljo v marcu; Bog povrni Angeli Dodič in vsem, ki za kosila prinesete solate in pecivo ter dobitke za srečelov.

Tretje praznovanje obletnice blagoslovitve cerkve pa bo v oktobru, ko nas bosta na povabilo p. Cirila in Slovenskega misijona v Melbourne obiskala **ljubljski nadškof p. Stanislav Zore** in naš provincial **p. Marjan Čuden**. Po praznovanju v Sydneyju in Wollongongu ter na tretjo nedeljo v Melbourne, ju bomo pozdravili v Adelaidi na četrto oktobrsko nedeljo, **28. oktobra 2018**, in se skupaj z njima še enkrat zahvalili Bogu in dobrotnikom za ta naš skupni dom.

**VELIKI TEDEN, VELIKONOČNI PRAZNIKI
IN VELIKONOČNI ČAS 2018**

25. marec: CVETNA NEDELJA, spomin Jezusovega slovesnega vhoda v Jeruzalem. **Blagoslov zelenja bo ob 10. uri dopoldne ob zakristiji za cerkvijo**, s procesijo bomo odšli v cerkev, pri maši pa bomo prisluhnili pasijonu, poročilu o Jezusovem trpljenju in smrti, kot ga je zapisal evangelist Marko.

Po maši priložnost za spoved.

Ponedeljek v velikem tednu, 26. marec:

Ob 6. uri zvečer bo v naši stolnici »**KRIZMENA MAŠA**«, ko nadškof blagoslovi krstno in bolniško olje, ter posveti krizmo.

Pri maši duhovniki obnovimo svoje duhovniške zaobljube.

V soboto, 3. marca 2018, sta se v naši cerkvi poročila Melissa Pistor in Christopher Burke. Iskreno jima čestitamo in mladi družinici želimo Božjega blagoslova in ljubezni.

Čestitamo pa tudi nevestinim staršem Susan in Ricky-ju Pistor, ki sta bila prvi par, ki se je marca leta 1983 poročil v novi cerkvi.

29. marec: VELIKI ČETRTEK, spomin Jezusove zadnje večerje; sveta maša bo ob 6. uri zvečer, po maši pa Jezusa prenesemo »v ječo«. Sledi kratka molitvena ura za duhovne poklice. Ta dan bomo prinesli nabiralnike postne akcije avstralske Karitas, Project Compassion, ki letos poteka pod geslom »For a Just Future – za pravično prihodnost«.

30. marec: VELIKI PETEK, spomin Jezusovega trpljenja in smrti; obredi Kristusovega trpljenja bodo ob 3. uri popoldne, sledi molitev ob Božjem grobu. Nabirka in darovi ob Božjem grobu bodo namenjeni kristjanom Svete dežele, varuhom krajev Kristusovega življenja in našega odrešenja. Bodimo radodarni!

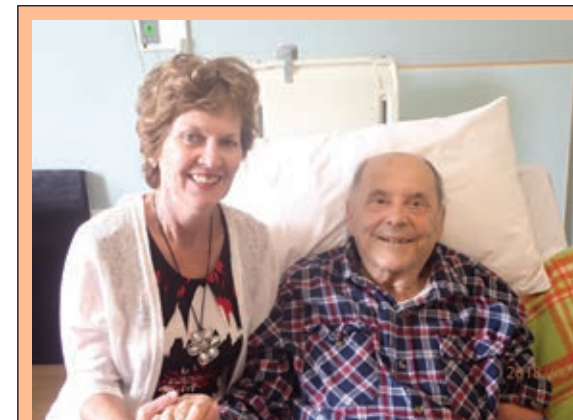
31. marec: VELIKA SOBOTA, ob 3. uri popoldne bo blagoslov velikonočnih jedil, Kristusovo vstajenje pa pričnemo praznovati z **velikonočno vigilijo**, ki bo ob 6. uri zvečer (po vigiliji bo še blagoslov velikonočnih jedil, če bo kdo želel).

1. april: VELIKA NOČ KRISTUSOVEGA VSTAJENJA – velikonočna vstajenska procesija in praznična sveta maša ob 10. uri dopoldne; ob 2. uri popoldne bo na etničnem radiju 5EBI velikonočna radijska oddaja (FM 103,1 Mhz).

2. april: VELIKONOČNI PONEDELJEK; sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

22. april: 4. VELIKONOČNA NEDELJA; sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

27. april: PETEK 4. VELIKONOČNEGA TEDNA; sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

Ob 35-letnici naše cerkve se v jubilejnem letu spominjamo vseh dobrotnikov in graditeljev cerkve. Gradbena dela je s svojimi močmi opravil Štefan Kolman. Z ženo Zinko sta pred kratkim praznovala 62-letnico poroke in se veselila obiska hčerke Judite iz Nove Gorice.

29. april: 5. VELIKONOČNA NEDELJA; sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

1. maj: PRAZNIK SV. JOŽEFA DELAVCA, pričetek šmarnične pobožnosti; sveta maša s šmarnicami bo ob 10. uri dopoldne.

6. maj: 6. VELIKONOČNA NEDELJA, praznovanje materinskega dneva; sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

27. maj: PRAZNIK SVETE TROJICE; sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

31. maj, četrtek: V Sloveniji praznik Svetega Rešnjega Telesa in Rešnje Krvi, pri nas SKLEP ŠMARNIČNE POBOŽNOSTI; sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

3. junij: PRAZNIK SVETEGA REŠNJEGA TELESA IN REŠNJE KRVI; sveta maša bo ob 10. uri dopoldne, po maši **TELOVSKA PROCESIJA**.

Bolnike bom obiskal v velikem tednu. Če bi še kdo, razen tistih, ki jih obiskujem mesečno, želel obisk in prejeti zakramente, naj mi sporoči. Opozorite in spomnite tudi tiste bolne in ostarele oz. njihove svojce, ki jih te vrstice morda ne bodo dosegle.

Dragi rojaki in prijatelji, želim Vam lepo in radostno praznovanje velike noči: naj nam praznovanje Kristusovega vstajenja razsvetli temine naše notranjosti in nam utrdi vero v Kristusovo in naše večno življenje pri Očetu!

pater David

Slovenian Mission Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

KAKOR ABRAHAM PRED BOGOM

»Če hočemo, dragi bratje in sestre, spoznati življenje neke župnije, se je treba podati na pot v srca. Vaša župnija je danes živa v Vaših srcih. Kolikor ta župnija živi v Vaših srcih, toliko je to živo občestvo, občestvo, v katerem je Bog po Jezusu Kristusu v Svetem Duhu v resnici doma. (...) Zato Vas povabim, da smo najprej danes kakor Abraham pred Bogom. Nismo popolni in nihče izmed nas ne vidi poti svoje prihodnosti, kakor je ni videl Abraham. (...) Bog je imel prihodnost za Abrahama. Bog je izvolil tega očaka, ga poklical iz njegove dežele in ga napotil v obljubljeni deželo, ki mu jo bo pokazal. On je imel prihodnost za Abrahama, še več, On je bil prihodnost za Abrahama in v tem Bogu, v katerega je Abraham veroval, tako da je postal oče vere za Jude, oče vere za nas, kristjane, oče vere tudi za muslimane, v tem Bogu je tudi njegova žena, njegov zakon postal rodoviten. Brez Boga bi bilo to jalovo občestvo, jalova skupnost dveh ljudi. V Bogu, v veri vanj pa je ta skupnost postala rodovitna in je iz nje izšel Izak in potem toliko drugih vse do naših dni. Zato naj tudi v nas vedno znova bo Abrahamova vera. »Proti upanju je upal, proti upanju je veroval in to se mu je štel v pravičnost« (Rim 4,18.22), pravi Sveto pismo. Vera, ki stoji, ki živi in ki deluje, pa naj bo prilično ali neprilično, naj bodo razmere naklonjene ali naj bodo razmere težavne, morda celo nasprotne. Človek, ki veruje v Boga, lahko hodi skozi pokrajine, ki so kakor raj, in njegov korak ne omaga, tudi v pokrajinah, za katere se zdi, da so puščava, ker je Gospod njegova moč. Bog je njegov korak, Bog je njegova prihodnost. In zato naj ta Abrahamova vera, dragi bratje in sestre, živi v vas, da bo tudi ta župnija imela prihodnost, ki ni iz naših moči, ki ni iz naše dobre volje, ki ni iz naših sposobnosti in načrtov, ampak je iz Boga, iz njegove ljubezni in njegove sklonjenosti k slehernemu izmed nas.« (nadškof msgr. Stanislav Zore, v homilji ob 80-letnici župnije sv. Družine, Ljubljana – Moste, 2017.)

Besede našega nadpastirja, ki nas bo obiskal ob jubilejih v oktobru, naj bodo za našo duhovno pripravo sedaj, ko se pripravljamo na praznovanje velikonočne skrivnosti. Vera učencev in mnogih ljudi je bila res na preskusnem kamnu, ko je šel Jezus za nas na križ. Jezus po vstajenju ne sprašuje učencev, kje so bili, vedno pa sprašuje vse nas: »Kje je vaša vera?« (Lk 8,25)

VELIKONOČNO VOŠČILO

**Kaj ti obup te lepe dni greni?
Da, res, ljubezni zate nima svet,
a ne obupaj, nisi sam, poet!
Saj Kristus tvoj je vstal in zdaj živi!
On je s teboj, ki je ljubezni vir,
in v Njem bo našla tvoja duša mir.**

Bl. Alojzij Grozde

BLAGOSLOVLJENO VELIKO NOČ VAM VOŠČIMO - pater DARKO IN ROJAKI

MED NAMI JE (BILO)...

DOBER MESEC DNI JE ŽE, odkar smo pri našem Sv. Rafaelu dobili **nove orgle Rodgers 559**. Pripeljali so jih 31. januarja 2018 popoldne. V nedeljo prej, 28.1., je naša najstarejša organistka Milka Stanič še zadnjič zaigrala na stare orgle, pevci pa zapeli Bogu v čast. Naslednji dan jih je električar, ki dela za podjetje Principal Organs, odprl, pregledal in kaj kmalu ugotovil, koliko je bila ura. Stare orgle so odslužile in nismo imeli več kaj iskati. Mojster jih je samo še odmontiral in v sredo popoldne so jih delavci podjetja Extra Piano Removals iz Mt. Druitta naložili na tovornjak, nove orgle pa spretno prinesli po stopnicah na kor. Čez dobro uro je gospa Kerry Morenos iz podjetja Principal Organs v Dee Why, ki je vodila projekt, že uglasila nove orgle in zaigrala nanje. Z novima, večjima zvočnikoma imajo močnejši zvok in se lahko tudi kosamo s kakšnimi orglami v naših katedralah. Na novih orglah lahko posnamemo posamezne melodije, tudi znane klasične pesmi ali poročne koračnice so gor in pridejo prav, če jih organist ne bi znal zaigrati. Na svečnico, 2.2., je Milka Stanič kot prva zaigrala na nove orgle pri praznični sv. maši.

Sedaj v začetku marca smo naše nove orgle srečno odplačali, skupaj z novima, večjima zvočnikoma so stale \$ 28,749.00 AUD. Bogu hvala in Bog povrni vsem darovalcem! Svoj dar

lahko darujete še naprej, saj smo v začetku marca popravljali streho na naši cerkvi, ki je po skoraj 30 letih že puščala na dveh krajih. Bog plačaj Lojzetu in Richardu Slatinšku, ki sta poskrbela za material in popravilo. Po skoraj desetletju se na enem zvoniku že lušči barva in rja gre spet svojo pot. Pa še kaj bomo našli in napravili.

Prvo nedeljo v februarju sem maševal za rojake na Planinki pri Brisbaneu, zbralo se nas je 17. V Merrylandsu pa je maševal g. Joseph Thomas, upokojeni duhovnik. Na poti domov sta me na letališču pričakala slavljeneč **p. Mihael Stanislav Vovk**, ki je prišel za teden dni v Sydney, in **p. Ciril**, ki se je kot škofov vikar udeležil konference v Sydneyu. Pet minut

pred mano sta pristala v Sydneyu. Četrtek zvečer in petek zjutraj smo preživeli skupaj – petka je bilo bolj malo, ker sem vodil pogreb v Canberri. Pater Mihael, ki je v Melbourneu praznoval 80. rojstni dan, nas je nagovoril pri četrtkovi sv. maši ob svetovnem dnevu bolnikov, naši skrbi in poslanstvu, in potem v nedeljo, 11.2., ko je prinesel belo duhovniško štolo z vezanim vstalim Kristusom, ki mi jo je podaril p. Ciril ob jubileju naše cerkve **(foto levo)**. Vse najboljše za novo desetletje voščimo živahnemu patru Mihi tudi Sydneyčani in rojaki iz Wollongonga, ki sva jih obiskala popoldne. Vemo, da naš duhovni šopek ne manjka tudi zanj in njegovo veselje, vera, energija, ki si jih vedno podelimo med seboj, ko se vidimo!

V letošnjem postnem času smo se začeli pripravljati na birmo, prijavilo se je kar 8 birmancev, 5 fantov in 3 dekleta. Srečujemo se ob nedeljah po sv. maši. Tokrat vodim skupino sam in lahko rečem, da je zame nov zagon in osvežitev, saj sem katehetsko delo zelo pogrešal in večkrat sem kar odrezan od dogajanja in utripa tukajšnjih mladih obrazov. Priporočam Vam vse nas v molitev, starše, botre in družine birmancev, da bi obrodili sadove posamič in skupaj.

Sv. birmo bomo imeli na materinski dan, 13. maja 2018, ob 9.30 dopoldne, ko nas bo obiskal naš škof msgr. Vincent Long van Nguyen iz Parramatte, ki bo tudi blagoslovil naše nove orgle.

Mladostno veselje
po blagoslovu.

Fotografija na vrhu strani: Vesela družba na Slovenskem društvu Sydney;
foto zgoraj: na obisku pri Dušanu Lajovicu.

ZADNJO NEDELJO V FEBRUARJU smo obhajali družinsko sv. mašo v angleščini. Blagoslovil sem otroke in šolske torbe.

Pri sv. maši smo obnovili krstne obljube. Letos je bilo največ otrok doslej, na fotografiji na naslovnici jih je 23 (lani 20). Šest od teh je naših ministrantov, osem je birmancev (na sliki niso vsi), tri deklice bodo letos prvoobhajanke,

nekateri pa se pripravljajo v krajevnih župnijah. Pa na naše najmlajše ne smemo pozabiti, tako da nas je še malo več. Vesel sem, da se je ta februarška družinska maša lepo prijel, že prvič, leta 2007, ko sem to predlagal in začel, in vse do sedaj. Naj naša naveza drži! Upamo in želimo si še kakšen podmladek, saj sem lani krstil samo 3 nove farane (leta 2014 sta bila 2, leta 2015 jih je bilo 6, leta 2016 pa 4). Letos nismo krstili pri nas še nobenega, pet odraslih faranov pa sem letos že pokopal.

Najnovejše v našem Merrylandsu pa je to, da sem v nedeljo, 4.3.2018, zadnjič obhajal sv. mašo za Italijane. Točno pred 12 leti sem začel, 12. marca 2006, najprej v farni cerkvi sv. Marjete Alakok, nasledil patra Filipa, oktobra 2010 pa smo se preselili v našo cerkev sv. Rafaela, kjer smo bili v miru in imeli boljše pogoje, poleti klimo, pozimi ogrevanje, pred sv. mašo sem jih lahko spovedal. Sv. mašo smo obhajali štirinajstdnevno ob nedeljah ob 8.00 zjutraj. Prej lepa skupina je zadnja leta zelo opešala, večinoma so starejši, nekateri so že pri nebeškem Očetu, nekateri ne morejo več sodelovati. Zato smo se odločili, da prenehamo. Ostajamo pa zvesti in hvaležni Bogu in zvesti drug drugemu.

SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL
KRIŽEV POT V POSTNEM ČASU molimo vsak četrtek in petek pred sveto mašo: ob četrtek ob 10.00 dopoldne (sv. maša je ob 10.30) in ob petkih ob 6.30 zvečer. Družinski križev pot imamo na 5. postno nedeljo, 18.3., ob 9.00 dopoldne.

NA PRAZNIK SV. JOŽEFA, 19.3., bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. **PRAZNIK GOSPODOVEGA OZNANJENJA** pa zaradi cvetne nedelje praznujemo že dan prej, v soboto, 24.3. Takrat bo sv. maša ob 9.30 dopoldne. Večerna sv. maša je že nedeljska.

NA CVETNO NEDELJO, 25.3., bo blagoslov zelenja, oljk, baganic – butaric na dvorišču in sv. maša v cerkvi z dramatiziranim pasijonom. **KRIZMENA MAŠA V PARRAMATTI** bo na veliko sredo, 28.3., ob 7.30 zvečer.

NA VELIKI ČETRTEK, 29.3., bo SV. MAŠA ob 7.00 zvečer in po sv. maši molitvena ura za duhovne poklice.

NA VELIKI PETEK, 30.3., bodo OBREDI V ČAST GOSPODOVEMU TRPLJENJU ob 3.00 popoldne.

NA VELIKO SOBOTO bodo dopoldne ob 10.30 melkiti obhajali liturgijo sv. Bazilija, kot jo imajo na ta dan, nato bo izpostavljeno Najsvetejše v Božjem grobu in popoldne od 2.00 naprej. **BLAGOSLOVI VELIKONOČNIH JEDIL** bodo: v soboto ob 2.00 popoldne in zvečer po velikonočni vigili. V nedeljo pa po vseh sv. mašah na vseh treh krajih. **VELIKONOČNA VIGILIJA** bo ob 7.00 zvečer.

NA VELIKO NOČ, 1.4., BO VSTAJENJSKA PROCESIJA IN SV. MAŠA V MERRYLANDSU OB 8.00 ZJUTRAJ. Vse, ki ste sodelovali doslej, prosim še naprej. Melkiti bodo obhajali sv. maši ob 11.00 dopoldne in ob 6.30 zvečer. Ne pozabite, da na veliko noč začnemo zimski čas – premaknemo ure za eno uro nazaj! **NA VELIKONOČNI PONEDELJEK, 2.4., JE SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE** in potem v dvorani kosilo in naše pirhovanje. Za kosilo bosta spet poskrbeli gospa Ratka Zonjić in njena pomočnica Marina, ki sta nas zelo razveselili na Štefanovanju decembra. Prav tako bo kosilo v naši dvorani na materinski dan, ko nas bo obiskal škof Vincent.

**V NEDELJO, 13. MAJA 2018,
NA PRAZNIK GOSPODOVEGA
VNEBOHODA IN MATERINSKI DAN,
SE BOMO ZBRALI K SLOVESNEMU
BLAGOSLOVU NOVIH ORGEL
IN SV. MAŠI, KI JO BO DAROVAL
ŠKOF MSGR. VINCENT LONG VAN
NGUYEN IN PODELIL ZAKRAMENT
SV. BIRME OSMIM NAŠIM
MLADIM KRISTJANOM.**

**Po sv. maši bo kosilo v dvorani (\$ 20),
prijavite se enako kot za štefanovanje
in za pirhovanje.**

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

Na cvetno nedeljo, 25.3., bo sv. maša ob 5.00 popoldne, blagoslov zelenja in pasijon.

Na veliki petek, 30.3., bodo obredi v čast Gospodovemu trpljenju ob 7.00 zvečer.

Na veliko noč, 1.4., bo praznična sv. maša ob 12.00 – opoldne (at noon): Obred vstajenja, blagoslov vode, po sv. maši pa blagoslov velikonočnih jedil. Pri sv. maši bo tudi biserna poroka: za 60 let skupnega življenja se bosta zahvalila Gospodu ANTON IN ZORKA MARKOČIČ.

V nedeljo, 8.4., je naša sv. maša že ob 4.00 popoldne in tako do septembra.

CANBERRA – GARRAN SV. PETER IN PAVEL

V marcu je sv. maša na 5. postno nedeljo, 18.3., ob 6.00 zvečer.

V aprilu je sv. maša samo na veliko noč, 1.4., prav tako ob 6.00 zvečer. Po sv. maši je blagoslov velikonočnih jedil v cerkveni dvorani. V nedeljo, 15.4., ne bo slovenske sv. maše.

V mesecu maju pa začnemo ob 5.00 popoldne, prvič na binkošno nedeljo, 20.5.2018.

V februarju sva se srečala tudi z novim župnikom msgr. Johnom Woodsom, ki nas vse lepo pozdravlja in nam želi obilo Božjega blagoslova.

NEWCASTLE – HAMILTON KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša za slovenske rojake, ki je bila oznanjena za nedeljo, 28.1.2018, je spet odpadla, ker nas bi bilo premalo udeležencev. Mlada družina, ki je redno prihajala k našim sv. mašam in srečanjem, se je preselila drugam. Naša velikonočna Božja služba bo spet v nedeljo, 15.4.2018, ob 6.00 zvečer. Lepo vabljeni in sporočite še drugim. Za druga bogoslužja in srečanja se dogovorimo.

CORNUBIA – PLANINKA, QUEENSLAND
Materinski dan bo na Planinki v nedeljo, 6.5. Za sv. mašo pa boste rojaki obveščeni naknadno, ker sem takrat zadržan.

NAŠI POKOJNI

DIANE ELIZABETH DEGGENS, rojena ŠMUC je umrla 21.5.2017 v North Sydney Private Hospital po večletni bolezni. Rojena je bila 15.7.1964 v Paddingtonu v Sydneyu. Zapušča tri sinove, hčerko, brata in mamo Traudi Šmuc. Pogrebno sv. mašo so obhajali v cerkvi sv. Patrika v Asquith, NSW. Diane počiva na katoliškem pokopališču v Rookwoodu – St. Patrick's Lawn.

Hvala mami Traudi Šmuc za sporočilo.

JOŽE ŽUŽEK je umrl v soboto, 20.1.2018 popoldne v Queanbeyan Residential Care Facility, Queanbeyan, NSW. Rojen je bil 13.11.1938 na Malem Ločniku pri Velikih Laščah, v župniji Turjak. Po poklicu je bil ploščičar, odlično je prenavljal hiše, kopalnice in kuhinje in bil znan mojster daleč naokrog ter dober sosed in prijatelj našim rojakom in drugim. Dejavno je sodeloval na Slovensko – avstralskem društvu Triglav in tudi pri naših svetih mašah v cerkvi sv. Petra in Pavla v Canberri – Garranu do svoje bolezni. Poročen je bil s Palmiro – Miro, rojeno Pribac, ki je že pokojna (u. 1991). Jože zapušča sina Joe-a z ženo Kate, sina Daniela, hčere Sylvio, Suzano, Vesno, vnuke Matthewa, Dominica, Harrison, Sebastiana, Scarlett, Odina, nečakinjo Marie, nečaka Zdenka v Avstraliji, v Sloveniji pa brata Izidorja in Toneta in sestro Nado z družinami. Pogrebni obred je vodil p. Darko v župnijski cerkvi sv. Rafaela v Queanbeyanu v petek, 9.2.2018, nato je bil pokopan na pokopališču Gungahlin – Mitchell v Canberri.

ZOFIJA BRKOVEC, roj. NADLUČNIK je umrla v soboto, 3.2.2018 zvečer v bolnišnici Westmead. Rodila se je 14.10.1928 v Ljubljani, otroška leta pa je preživljala v Lučah v Savinjski dolini. Leta 1950 sta se poročila z Danijelom Brkovcem v Kranju, po šestih letih pa je družina odšla v Avstraljo. Kljub novemu svetu je bil novi dom družine res pravi slovenski dom, ki smo ga začutili, ko smo prišli na obisk, pa na Slovenskem društvu Sydney in pa v našem slovenskem misijonu in cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, pri obeh sta Zofka in Danijel dejavno sodelovala, prav tako njuni otroci. Zofka in Danijel sta bila igralca v Igralski družini Merrylands, rada in vsestransko sta pomagala pri naši cerkvi in misijonu, pri postrežbi, dejavnostih. Zofka je bila odlična kuharica, sodelovala je v molitveni skupini, dolga leta je bila naša cerkvena

pevka in članica Frančiškovega svetnega reda – Frančiškove družine, ki so jo pred leti vodili pri nas p. Filip Rupnik, p. Carl Schaeffer in že pokojni br. Tod Walker. Zadnji dve leti in pol je darovala križ bolezni in trpljenja, prejela zakramente na domu ali v bolnišnici, pa je še zbrala pogum in prišla v našo cerkev, ko se ji je izboljšalo. Zofka zapušča hčer Marinko, hčer Danico z možem Eliom, sina Vinka, vnuke Erica, Davida, Adriana, Rebecca, Ellie, Nicholasa in Christopherja ter pravnukinje Chole, Jaydo in Ivy. Mož Danijel je že pokojni (u. 2002). Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Cerkev je bila polna, pel je mešani zbor. Pokojnici je v slovo in zahvalo spregovorila Danica Petrič. Zofka in mož Danijel počivata na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

MARIJA – MARA FERJANČIČ, rojena ŠTOK je umrla na pepelnično sredo, 14.2.2018 v bolnišnici Liverpool. Rojena je bila 7.9.1930 v Kranju. V Avstralijo je prišla že 19-letna leta 1949. Poročena je bila z Jožetom Mlakarjem, po njegovi smrti pa s Stanetom Ferjančičem, ki je tudi že pokojni. Zadnja leta je živela je Prestons Blue Hills Village. Mara zapušča sestro Amalijo in družino ter nečakinjo Sylvio in njeno družino in še eno sestro v Sloveniji. K pogrebni obredni smo se zbrali 24.2.2018 v Leppingtonu – Forest Lawn, North Chapel. V slovo ji je spregovorila nečakinja Sylvia. Nato je bila pokojnica upepeljena.

FRANC OMERS je umrl 13.2.2018. Rodil se je v Ljubljani 27.11.1930 kot najstarejši od devetih otrok. Po vojni je emigriral v Avstrijo in leta 1957 prišel v Avstralijo. Z ženo Veroniko sta si ustvarila

družino in dom v Croydon Parku. Zapušča hčer Susan, sinova Franka in Bena, vnuke Jayden, Alexandra, Jamesa in Danielle ter brata Ludvika in Slavka in sestre Marijo, Ivanko, in Zdenko z družinami. Pogrebno sv. mašo 20.2.2018 je vodil župnik g. Toan Nguyen v župnijski cerkvi sv. Frančiška Ksaverija v Ashbury-ju. Franc počiva na katoliškem pokopališču v Rookwoodu.

Hvala Francu Vertelu za sporočilo.

DANICA SLAVEC, rojena MILAVEC je umrla 24.2.2018 v Bankstown City Aged Care, Georges Hall, NSW. Rodila se je kot tretji otrok v številni družini v Mali Bukovici pri Ilirski Bistrici 23.1.1926. Izučila se je za šiviljo. V Avstralijo je prišla leta 1954, delala v tovarni in se poročila z Brunom Slavcem. Mož Bruno je umrl pred skoraj desetimi leti (maja 2008). Danica zapušča sina Roberta z ženo Marino, vnuke Rachel, Christopherja in Daniela ter sestro Anico Šajn in njeno družino. Anica in Toni Šajn in p. Darko smo jo obiskovali vsak mesec in takrat je prejela sv. obhajilo. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 2.3.2018, v župnijski cerkvi Kristusa Kralja v Yagooni – župnija Bass Hill, sv. mašo in pogreb je vodil domači župnik Fr Dinesh Macwan, Indijec. P. Darko sem somaševal z župnikom in vodil slovenske molitve pri grobu. Mami je v zahvalo in slovo spregovoril sin Robert in se ji zahvalil za vso ljubezen in skrb. Bila je skrbna gospodinja in mama ter odlična kuharica. Danica in mož Bruno počivata na katoliškem pokopališču v Rookwoodu – St. John of God's Lawn. **pater Darko**

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney

Besedilo in fotografije Štefan Šernek, predsednik SDS

PREŠERNOV DAN

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Prešernovo proslavo smo imeli na Slovenskem društvu Sydney v nedeljo, 11. februarja. Prireditev je potekala od enih do petih popoldne, kratek kulturni program pa je bil ob 2.30 popoldan. Za dobro voljo in za ples nam je igral ansambel Alpski odmevi. Ob 12. uri opoldne so sodelavci v novi restavraciji članom kluba postregli kosilo. To je bilo tokrat prvič, in bo odslej vedno ob naših prireditvah, tako da ne bo več potrebno uporabljati naše kuhinje. Vedno težje je bilo dobiti ljudi, ki bi bili pripravljeni kuhati – sedaj pa imamo novo restavracijo s kuhinjo, in oni bodo poskrbeli za hrano ob naših prireditvah. Postrežejo odlično hrano domačega okusa za 20 dolarjev po osebi. Restavracija še ni odprta za javnost in zaenkrat kuhajo samo še za nas. Upamo, da bo kmalu končana in odprta za vsakega, ki bo prišel.

Za začetek kulturnega programa sem najprej kot predsednik SDS pozdravil vse navzoče. Sledilo je polaganje venca ob kipu dr. Franceta Prešerna, kamor so ga v povorki nesli otroci častnega konzula Toneta Tomažina skupaj z Zoro Johnson in Danico Petrič, ki vedno nastopata za naše proslave, in Ano Šernek. Sledile so deklamacije: Danica Petrič je deklamirala pesmi *Ukazi* in *Kam?*, Zora Johnson pa najprej *Pod oknom* in nato

Zdravljica. Potem smo stopili skupaj za nekaj fotografij v spomin, sledila pa sta ples in zabava ob zvokih ansambla Alpski odmevi. Viljem Pušenjak je ta dan z družino in prijatelji v Slovenskem društvu slavil svoj 82. rojstni dan, ki ga je imel 22. februarja. Čestitamo, dragi Viljem, in ti želimo vse najboljše!

PUSTOVANJE

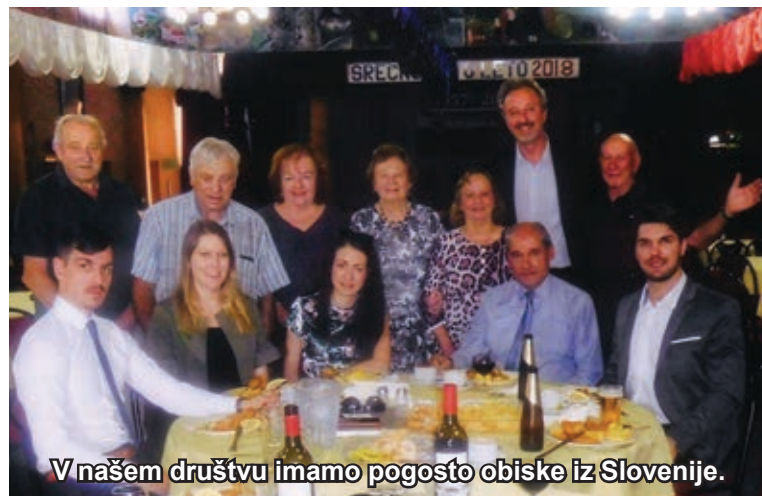
Pustovanje smo imeli na Slovenskem društvu v nedeljo, 25. februarja 2018 popoldan. Zbralo se nas je lepo število članov in prijateljev.

Restavracija je stregla kosilo med 12. uro opoldne in 2. uro popoldne, sledila pa sta zabava in ples ob zvokih ansambla The Masters. Letos nismo imeli nobenega Slovenca, ki bi prišel napravljen v maškaro, ampak samo dva Avstrijca, člana našega društva. Tako sta onadva dobila prvo in drugo nagrado, 50 in 30 dolarjev, tretja nagrada pa ni bila podeljena, saj sta bili maškari samo dve.

Naslednja naša zabava je bila v nedeljo 18. marca, ko smo ob prazniku sv. Jožefa (19. marec) še posebej počastili vse Jožice in Jožefe. Za kosilo je poskrbela nova restavracija, popoldne pa je bila zabava s plesom.

Naš naslednji ples bo v nedeljo, 8. aprila 2018 popoldan. Kosilo bo pripravila nova restavracija, od ene do pete ure pa bo za zabavo in ples igral ansambel The Masters.

V našem društvu imamo pogosto obiske iz Slovenije.

**Odbor Slovenskega Društva Sydney voči vsem članom in Slovencem
Blagoslovljene velikonočne praznike in mnogo pirhov.**

**Slovo od Zofke Brkovec
*14.10.1928 - + 3.02.2018**

Pravijo, da obljuba dela dolg. Že pred 20 leti me je Zofka prosila, da bi govorila na njenem pogrebu. Obljubila sem ji in večkrat tekom let me je na to obljubo spomnila in vedno mi je rekla: "Povej čisto na kratko in glej, da me ne boš preveč hvalila." Danes smo

se tu zbrali, da se v tihi žalosti poslovimo od naše ljube Zofke ter se za trenutek posvetimo spominu na njo.

Zofka Brkovec, rojena Nadlučnik se je rodila 14. oktobra 1928 in bi bila letos stara 90 let. Rodila se je v Ljubljani, mladost pa je preživela v Lučah v Savinjski dolini. 1. maja 1950 se je poročila z Danetom Brkovcem v Kranju. Rodili so se jima trije otroci, Marinka, Danica in Vinko. Leta 1956 je Brkovčeva družina na ladji Aurelia prispela v Avstralijo.

Zofka je bila po duši zelo čuteča. Rada je imela življenje v vsej svoji lepoti. Skupaj z možem Danetom sta vedno rada pomagala, bodisi pri Slovenskem društvu Sydney, kjer je bil Dane dolga leta v odboru Društva, ali pa tudi v verskem

središču Merrylands. Oba sta tudi bila člana naše igralske družine in Zofka, čeprav je vedno imela veliko tremo, je zelo rada nastopala. Dolga leta je pela v našem cerkvenem mešanem zboru; imela je zelo lep alt.

Zofka je bila globoko verna in bila je tudi članica naše molitvene skupine Srca Jezusovega. Imela je veliko usmiljenje do bolnikov in jih je rada obiskovala. Vedno je pekla odlične kifeljčke, ki se kar tajajo v ustih in le-te je rada ponudila vsakemu, ki jo je prišel obiskat.

Vse do zadnjega je rada prihajala v našo cerkev, v svojem prostem času pa je rada igrala bingo. Naj vam povem še to, da je Zofka zelo spoštovala kruh. Vse drobtinice in star kruh je dala pticam na svojem vrtu.

Zofka je bila dobra mamica, dobra stara mama 7 vnukom in 3 pravnukom. Bila je dobra teta, botra ter mnogim iskrena prijateljica.

Bremena življenja te niso zlomila, bolezen iz tebe vso moč je izpila, - za tabo ostala je velika praznina. A kogar imaš rad, ta nikoli ne umre! In v tolažbo naj vam povem še tale verz našega pesnika Simona Gregorčiča: "Oj, srečna, srečna duša ti, ki zdaj pri Bogu spiš!"

Hvala vsem, ki ste si vzeli čas in ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Zofka, hvala ti za vse trenutke, ki smo jih preživeli s teboj in hvala za vsa dobra dela. Počivaj v miru Božjem in nasvidenje v onstranstvu!

V imenu vseh prijateljev naše ljube Zofke,

Danica Petrič

Nova kulturno-zgodovinska pridobitev v Klubu Triglav Poroča Peter Kroppe

Prijazno vogalno sobo za prireditve v Klubu Triglav Mounties Sydney, ki nosi ime po svetovno znanem biseru narave, „Blejsko jezero“, krasijo slike naravnih znamenitosti iz Slovenije, ki smo jim danes dodali še eno svetovno znano posebnost Slovenije: čudovito slikovno predstavitev konja lipicanca in kobilarne Lipica, ki je eden slovenskih najlepših kulturno - zgodovinskih spomenikov ter svetovno znan rekreacijski in turistični center. Lipico, naselje, ki leži na visoki kraški planoti, 5 km od Sežane, veliko ljudi pozna po galeriji Avgusta Černegoja, še veliko več pa je po vsem svetu tistih, ki jo poznajo po lipicancih, elegantnih kraških konjih in po kobilarni, kjer jih vzgajajo že od leta 1580. Tistega leta je Lipico in pripadajoča zemljišča od tržaškega škofa kupil avstrijski nadvojvoda Karel in ustanovil kobilarno, katere naloga je bila oskrbovati dvorne hleve v Gradcu in Špansko jahalno

šolo na Dunaju. Prve konje je nadvojvoda pripeljal iz Španije - 24 kobil in 6 žrebcev - in kasneje so oplemenitili pasmo z dodatki neapeljskih, danskih, arabskih in drugih vrst konjev. Zanimivo je, da se lipicanci vedno rodijo kot vranci, rjavci ali sivci in šele kasneje, med šestim in desetim letom starosti, barvo spremenijo od sive do bele. V času vojn v preteklih stoletjih so konje preselili v bolj varne kraje. Tako se je jeseni leta 1947 v Lipico vrnilo le še 11 lipicancev. Kobilarna se je obnovila z zbiranjem konj iz nekdanjih lipicanskih kobilarn po Jugoslaviji ter z nakupom in zamenjavo plemenskih žrebcev tudi od drugod. Glavna značilnost lipicancev je njihova izrazita, skladna in elegantna zunanost. Lipicanski konji imajo živahen, a odličen temperament, zato so primerni za dresurno jahanje z najtežjimi elementi. Kobilarna zdaj vključuje tudi hotelski in rekreativni center, pa tudi muzej Lipikum, posvečen različnim vidikom razvoja lipicanske pasme. Na določene dneve si obiskovalci lahko ogledajo ne samo kobilarno, ampak tudi

nastope najlepših žrebcev, ki ob glasbeni spremljavi izvajajo figure klasične dresure, s katerimi vedno znova navdušijo obiskovalce. Lipica privabi na ogled veliko število turistov iz vsega sveta in med njimi tudi veliko avstralskih Slovencev vseh generacij, ki si z veseljem ogledajo še en dragulj v zakladnici lepot Slovenije.

**Lipicanci, beli biseri
slovenskega Krasa.**

**“Slovenian Community Awards 2018“
Priznanja Slovencem leta 2017
za NSW in Canberro**

Klub Triglav Mounties Group vabik sodelovanju ob proslavi slovenske samostojnosti 2018, ko bomo podelili priznanja najzaslužnejšim Slovencem za leto 2017 v NSW-u in Canberri (ACT). Čeprav Klub Triglav pokriva vse stroške tega projekta, je projekt sam namenjen vsem Slovencem v NSW-u in Canberri, ne glede na to, kateri organizaciji pripadajo (lahko tudi nobeni!). Vsaka sodelujoča organizacija (ali tudi posamezniki!) lahko iz spodnjih vrst kategorij izbere po enega kandidata, ki zasluži priznanje za delo v slovenski skupnosti ali še posebej v Vaši organizaciji. Pripravljalni odbor istočasno prosi, da imenujete tudi vsaj enega (lahko tudi dva) zastopnika Vaše organizacije za sodelovanje pri komisiji, ki bo med predlaganimi kandidati izbrala letošnje nagrajence. Prijave in predloge za podelitev priznanj slovenske skupnosti najzaslužnejšim članom za leto 2017 lahko vložijo organizacije in tudi posamezniki najkasneje do ponedeljka, 23. aprila 2018. Prijavnice lahko dobite pri vseh slovenskih klubih in v slovenskem misijonu v Merrylandsu. O končnem izboru bo odločal odbor, sestavljen iz zastopnikov vseh slovenskih organizacij v NSW na skupnem sestanku v sredo, 25. aprila, na Anzac Day, ko se bomo zbrali v Klubu Triglav na slovesnosti v počastitev vseh padlih vseh narodov.

Kategorije priznanj:

Učenec leta do 6. letnika (Primary School); Visokošolec leta do 12. letnika (High School); Študent leta (univerza ali dodatna izobrazba); Slovensko– avstralski podjetnik leta; Starejši Slovenec leta; Prostovoljec ali prostovoljka vsake sodelujoče organizacije; Oseba z največ zaslugami za sodelovanje v avstralsko-slovenski skupnosti.

Lep pozdrav!

**Pripravljalni odbor Triglav
Slovenian of the Year Awards 2018**

**Letni občni zbor
balinarske sekcije Triglav za leto 2018
27. januarja 2018,**

Balinarska sekcija Triglav je najbolj aktivna skupina med slovenskimi člani Kluba Triglav. Zbiramo se dvakrat na teden in čeprav se starost večine članov bliža okrogli številki 80 let, smo še vedno navdušeni športniki. Triurno balinanje po dolgih peščenih stezah balinišč zahteva kar precej truda in moramo priznati, da je bila skoraj neznosna vročina preteklih mesecev - decembra, januarja in februarja - včasih že kar prevelika preizkušnja naših moči in navdušenja. Ko je temperatura dosegla 38 stopinj in več, smo včasih morali prenehati in se umakniti v lepo ohlajeno dvorano kluba. Kakor vsako leto, smo imeli konec januarja občni zbor z volitvami balinarskega odbora za naslednje leto. Balinišča je treba vzdrževati, organizirati tekmovanja, razpored igralcev in tekmovanj, denarne nagrade zmagovalnim moštvom in skupne večerje vsako soboto in še veliko drugih dolžnosti in da vse v redu poteka, je potreben odbor. Večina članov je bila zadovoljna z odborom, kot smo ga imeli v preteklem letu in predlagali, naj lanskoletni odbor nadaljuje delo v isti sestavi. Predlog je bil soglasno sprejet, z izjemo dosedanjega podpredsednika, Emiljana Kukovca, ki se je odpovedal kandidaturi iz zdravstvenih razlogov. Njegov sklep smo sprejeli z obžalovanjem. Zahvaljujemo se mu za njegovo delo v preteklih letih in upamo, da se mu bo zdravje kmalu izboljšalo.

Balinarski odbor Triglava 2018

Sedanji odbor: predsednik je Anton Uršič; podpredsednica in upravnica Dora Hrvatin; tajnica Martha Magajna; pomočnica tajnice Jessica Kukovec; pomočnik upravnika Emil Hrvatin; tehnični vodja, trener in sodnik je Lojze Magajna.

**Mednarodni dan žena
Triglav, 11. marca 2018**

Ko smo doma v starih časih praznovali dan žena, osmi marec, se nismo zavedali, da ta ženski praznik praznuje ves svet. No mogoče ne ves svet, pač pa vse civilizirane dežele, kjer so ženske dosegle svoj cilj, da bi lahko zavzele svoje mesto ZRAVEN moškega in ne štiri korake za njim, kakor je bila navada v starih časih in

kakor je še vedno v deželah, kjer ženske še vedno nimajo niti osnovnih pravic. V Klubu Triglav smo slavili mednarodni dan žena in zbralo se je precej veliko število žensk, ki pa so velikodušno pripeljale s seboj tudi može, da so lahko skupaj praznovali ta pomembni praznik. Začeli smo s slastnim kosilom, ki jim ga ni bilo treba pripraviti, nadaljevalo se je z lepo slovensko glasbo ansambla „Alpski odmevi“, končalo pa z žrebanjem nagrad „srečne vstopnice“, v veliko veselje vseh srečnih izžrebancev.

Fotografije levo:

Cvetka Berginc, Silvija Šircelj, Charlie Sutton in Peter Berginc.

Lidija Jeraj s hčerko Diano in vnukinjo ter Izidor Karbic.

Marija Ritlop, Jože Širec, Martha Magajna, Peter Krobe, Irena Širec, Ivana Krobe in Tereza Matuš.

Fotografiji zgoraj:

Valerija Muchic, Marta Karbič, Angelo Deskovič, Angela in Frank Šajn.

Marija Gomboc, Mira Radič in Nada Mardešič.

Kathleen Simmonds, vnukinja Lidije Jeraj, ki se je udeležila osemdesetih nagrad Oskarja leta 2018 v Los Angelesu v ZDA je bila nominirana kot soustvarjalka filmske montaže. Trenutno dela kot igralka, producentka in filmska urednica, ima že nekaj odigranih vlog, med njimi tudi zadnjo žensko vlogo Lorne Moon v Golden Boy.

Anzac Day v Klubu Triglav

V sredo, 25. aprila popoldne pripravlja balinarska sekcija Kluba Triglav tekmovanje za pokal Anzac dneva in vabljeni so vsi balinarji, ki bi se želeli udeležiti tekmovanja. Po končanem tekmovanju bo ob 5. uri popoldne v Klubu Triglav spominska slovesnost s polaganjem vencev pred spomenik Ivana Cankarja in nato skupna večerja za vse balinarje in goste.

Kathleen Simmonds

Sestri Lidija Jeraj in Angela Kukič.

DRUŽABNI PROGRAM 2018

1. april, velikonočna nedelja, od 11.30 dopoldne dalje: Družinski dan, kosilo ter iskanje pirhov z velikonočnim zajčkom, zabava za otroke. Rezervacije 9426-1000.

Sreda, 25. aprila, ANZAC Day: Balinanje za pokal Anzac Day, svečanost in polaganje venca ob 5. uri popoldne.

Nedelja, 13. maja, materinski dan: Družinsko kosilo in veliko zabave za otroke; Dj - glasba.

Četrtek, 24. maja: ob 11.30 dopoldne bo največja čajanka v korist rakovih bolnikov, dobrodelna akcija v spomin pokojne odbornice Triglava Alice Tant.

Nedelja, 17. junija, obletnica dneva samostojnosti Republike Slovenije: Podelitev priznanj slovenske skupnosti za leto 2017. Za ples bo igral ansambel „Alpski odmevi.“

Sobota, 14. julija: Družabno popoldne ob melodijah Elvise Presley.

Nedelja, 12. avgusta: Srečanje članov folklornih skupin, pevskih zborov - moški - ženski, učencev šole slovenskega jezika in članov dramske skupine. Igral bo ansambel „The Masters.“

Nedelja, 2. septembra, očetovski dan: Družinsko kosilo in veliko zabave za otroke; Dj
Nedelja, 14. oktobra: "Octoberfest" z ansamblom „Alpski odmevi.“

Nedelja 11. novembra: Pokušanje domačih vin "Vine Tasting", igral bo ansambel "Bavarian Boys".

December: Miklavževanje – Kids Festival in silvestrovanje. Več bomo sporočili v prihodnosti.

Iz Kraljičine dežele - Queensland

Mirko Cuderman

PRIČEVALCI

Prijetno sem bil presenečen, ko sem na internetu opazil oddajo *Pričevalci*. Posnel in uredil jo je za slovensko televizijo gospod Jože Možina, ki je bil lani v Avstraliji in je posnel pogovore z rojaki za televizijsko oddajo, ki jo lahko gledamo tudi na internetu. To me je razveselilo, predvsem zato, ko vidim, da se je sedaj v Sloveniji toliko premaknilo iz prejšnje dobe, da se ljudje zanimajo za pričevanja slovenskih emigrantov. Gospod Možina piše Jožetu Košoroku v Sydney: »Vaše pričevanje je objavljeno na dan slovenske samostojnosti in enotnosti in je poželo val navdušenja in občudovanja. Vaša življenjska zgodba je tako obogatila na tisoče gledalcev, doživela lep odmev in številne pohvale.« Pričevanje se je mnogih dotaknilo, nekatere je pretreslo ali tudi vznemirilo. Tako kot resnica sama; nekatere boli, a to še ne pomeni, da jo je treba zamolčati, nasprotno, skrajni čas je, da pride na dan tudi tisto, kar se je prikrivalo in zgodbe ljudi, ki so morali veliko pretrpeti. »Oddaja Pričevalci dokazuje, da ljudje prav po osebnih izpovedih še najlažje razumemo preteklost in težo totalitarnih režimov, ki so prizadeli predvsem vašo generacijo, a imajo tudi močan vpliv tudi na mlajše. Pričevanje ostaja in je pomemben dokument...«

Oddaja je dosegljiva na internetni strani: <http://www.rtvsllo.si/pricevalci/oddaja/174510353>

Iz delovanja Slovenskega društva PLANINKA imam zabeleženi dve srečnji:

V nedeljo, 4. februarja 2018, je bila v dvorani Planinke sveta maša, ki jo je za nas daroval pater Darko. Pri maši nam je pater prečital pastirsko pismo slovenskih škofov. Po maši je kot ponavadi sledilo dobro kosilo, ki sta nam ga pripravili Slavka Maver in Miriam Klemen (**foto desno**). Tam imamo vedno lepo debato, saj si lahko v družbi malo

potožimo o težavah in križih starejših občanov in si tako dajemo drug drugemu korajžo in oporo.

Po kosilu sva se s patrom odpravila na obisk k Stanetu Lahovcu, ki biva v domu ostarelih Tricare v Runaway Bay. Naslednji dan pa še na obisk v Sunshine Coast k Brunu in Mirki Zavnik. Z njima smo obujali spomine na slovenske maše v Buderimu in Maroochydoore-u pred leti, ko je bilo tam več rojakov. Obiskala sva tudi Hildo Marin (**foto spodaj**), ki živi v isti okolici. Pripovedovala nama je o zanimivem projektu, ki sta ga s sedaj že pokojnim možem Rudijem dolga leta nazaj uspešno upravljala. Rudi je bil lovec na velike "salt water" krokodile in Hilda je kot prava mojstrica nagačila ujete živali.

Tako sta skupaj pripravila za prodajo bogatim kupcem veliko krokodilov.

Hilda jih je sama nagačila več kot 700. Rudi ji je nabavil steklene oči. Vse ostalo je sama naredila, medtem ko je Rudi lovil krokodile, ki so bili veliki tri do štiri metre.

Sedaj so krokodili zaščitene živali, a se pogosteje slišijo zahteve, da jih je potrebno razredčiti, ker je že čedalje več ljudi ogroženih, napadenih, bilo napadenih in pogrešanih – žrtve krokodilov, posebno turistov. Naslednji dan pa sva se na poti na letališče s patrom oglasila pri gostoljubni Mileni Carli. Milena vedno rada sprejme obiske in s hvaležnostjo govori o svoji hčerki Emanueli, ki zelo skrbno skrbi za njo.

Na drugem srečanju in rednem pikniku na društvu Planinka v mesecu marcu je bila večja udeležba rojakov. Takrat sta pripravili kosilo Rozi - Rossanna Moreno in Sofija Durič. Našo družbo sta popestrila Cilka Žagar iz Lightning Ridgea in njen sin Marko. Snidenje s starimi znanci, s Karlom in Frances Knap in Albino Vah, Miriam Klemen, Anito Bertoncelj in drugimi prijatelji je bilo veselo in pristrčno. Cilka do nas pripotuje skoraj 1000 km daleč. Upravni odbor je po končanem pikniku imel svoj redni sestanek, da so rešili razna pereča vprašanja o vzdrževanju zemljišča in prostorov. Cilka in Marko pa sta nadaljevala pot in obiskala rojake. Oglasila sta se tudi na Mt. Mee, da smo si osvežili spomine na pretekle dogodke in obiske. Cilka je zelo družabna in prijetna sogovornica, zato smo veseli vsakokrat, ko se srečamo. Oba z Markom sta obiskala še Visočnikove na Bribie Islandu in šla naprej proti Zlati Obali.

Še sporočilo predsednika Planinke, g. Toneta Brožiča: Zaradi gradbenih del na sosednjem zemljišču in predvidenega velikega prometa zaradi

Cilka Žagar s sinom Markom na obisku pri Cudermanovih.

Comonwealth Games ne bo društvenega piknika v aprilu. Dobrodošli pa na prvo nedeljo v maju, 6. maja 2018.

Do sedaj, ko to pišem, v naši skupnosti, hvala Bogu, nismo imeli nobenega pogreba. Vsem bralcem MISLI želiva blagoslovljene in vesele velikonočne praznike. **Mirko in Anica Cuderman**

Čestitke Jožetu Gjereku, ki je 13. marca letos praznoval 80 let. Levo: z družino in prijatelji. Bog živi!

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM EV: 0412 555 840

p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783

Marija Anžič: 0499 772 202

Sts. CYRIL and METHODIUS

SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101

Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176

E-mail: cirilb@bigpond.com

E-mail: p.david.ofm@gmail.com

PASTORALNI SVET Slovenskega misijona Melbourne je imel sejo v torek, 27. februarja 2018, ob 7. uri zvečer v dvorani Baragovega doma. Uvodna molitev je bila tokrat Schubertova skladba Ave Maria, ki sta jo zaigrala glasbena umetnika iz Slovenije Luca Ferrini na orgle in Jože Kotar na klarinet. V delovnem vzdušju smo naredili okvirni načrt pastoralnega dela do konca leta 2018, posebej pa smo seveda spregovorili in načrtovali praznične dogodke, ki nas bodo spremljali skozi vse **leto zlatega jubileja naše cerkve sv. bratov Cirila in Metoda**. Letos namreč mineva 50 let, kar ste rojaki skupaj s patrom Bazilijem Valentinom zgradili prvo slovensko cerkev v Avstraliji in jo je **20. oktobra 1968 blagoslovil tedanji koprski škof dr. Janez Jenko**, ki je bil prvi slovenski škof na obisku pri rojaki v Avstraliji.

Po koncertu v naši cerkvi v nedeljo, 4. marca 2018 – z leve na desno:

Roger Joseph iz Tasmanije – organizator koncertov, Katarina Vrisk – organistinja v Kew, Luca Ferrini - pianist, p. Ciril, Jože Kotar - klarinetist, skladatelj slovenskega porekla Andrian Pertout z ženo Katjo Varac Pertout, domača glasbenika Lojze Dominko – trobentač in Franc Verko - klarinetist.

ZLATI JUBILEJ 50 LET NAŠE CERKVE

V tem letu zlatega jubileja blagoslovitve naše cerkve bomo imeli še veliko prazničnih dogajanj, ki nas bodo usmerjala na glavno praznovanje v mesecu oktobru. Začeli smo s somaševanjem nadškofa dr. Denisa Harta in izseljenskih duhovnikov takoj ob začetku novega cerkvenega leta (glej Misli januar – februar 2018, stran 2 in 37), nadaljevali z adventnim romanjem v Ta Pinu, obiskom patra Mihaela Vovka, praznovanjem slovenskega kulturnega praznika s programom v cerkvi; prvo nedeljo v marcu, 4. marca 2018, sta nastopila v cerkvi priznana slovenska glasbenika Jože Kotar in Luca Ferrini: Križev pot in sveta maša sta bila tako napolnjena z izbrano glasbeno interpretacijo. Po sveti maši pa sta v cerkvi izvedla še koncert skladb tujih in slovenskih mojstrov. Postno romanje v Ta Pinu v soboto, 10. marca, je bilo že tudi priprava na 10. obletnico blagoslovitve naše tamkajšnje kapelice Svete Družine

z mozaikom Marije Pomagaj na pročelju, ki smo jo postavili ob 40. obletnici cerkve! Za letošnje šmarnice bomo tudi iskali navdih skozi vseh 50 let Božjega in Marijinega slavljenja v naši cerkvi. Tudi telovska procesija prvo nedeljo v juniju s sodelovanjem vseh slovenskih društev bo mogočna manifestacija naše verske in kulturne dediščine. Za žegnanje ob prazniku svetih bratov Cirila in Metoda v nedeljo, 1. julija, smo povabili patra Darka Žnidaršiča, voditelja slovenskega misijona v Sydneyu - Merrylandsu. Kulturni dogodki, duhovno-literarni in glasbeni spomin na patra Bazilija ob 21. obletnici njegovega pogreba bo prvo nedeljo v avgustu; tretjo nedeljo v avgustu pa bo verjetno med nami ponovno nadškof Denis Hart. V petek, 19. oktobra 2018, bomo poromali v Ta Pinu ter v nedeljo, 21. oktobra, bomo s slovesno sveto mašo dodali krono prazničnosti. Med nami bosta tiste dni ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore OFM in pa provincialni minister slovenske frančiškanske province pater Marjan Čuden OFM. Na slovesno praznovanje smo povabili tudi patra Metoda Ogorevca, ki je po smrti patra Bazilija od avgusta 1997 do konca avgusta 2001 vodil slovenski misijon v Melbournu. Se bomo pa vsaj duhovno povezali tudi z ostalimi patri, ki so delovali v Melbournu. Gotovo bomo imeli še tudi kakšen obisk.

LEPŠAMO TUDI CERKEV: V mesecu marcu je Franjo Kravos očistil, opral in na novo pobarval betonsko ploščo na obeh straneh cerkve ter že pripravljaj za barvanje glavno stopnišče, nato so se mu kaj hitro pridružili še Peter in Martin Bole, Štefan Cek in za en dan Peter Lenarčič. Delo so odlično izvedli in ga končali sredi meseca marca. Vse je spet kot novo. Štefan Cek je ponovno z belo barvo označil robove vseh stopnic v cerkev in v dvorano ter pred staro kapelo. Peter Bole in p. David sta »servisirala« tudi vse tri zvonove v našem zvoniku, tako bodo lahko mežnar Srečko Brožič in njegovi pomočniki varno in slovesno zvonili z vsemi tremi zvonovi. Iskrena zahvala vsem prostovoljcem in dobrotnikom! In ker smo pri cerkvi, naj imenujemo

Peter Lenarčič, Peter Bole, Štefan Cek in Martin Bole so se pridružili Franju Kravosu pri barvanju stopnišča in drugih površin ob cerkvi.

še **zveste prostovoljce, ki vsak mesec cerkev počistijo:** Mimica Iskra, Marica Surina, Anica Poklar; do nedavnega so pomagale tudi Bruna Burlovič in Branka Iskra ter že pokojna Marija Valenčič. V drugi skupini so: Vida in Franjo Kravos ter Lora Vičič. Marija in Janez Rotar pa sta sama v skupini. Dokler sta mogla, sta bila v tej skupini tudi Tilka in Valentin Lenko. Bolezen ali leta ali celo smrt nam redči skupnost. To kruto resničnost še posebej doživljajo vse izseljenske skupnosti.

Delovno skupino, ki skrbi za urejenost vrta in okolice Baragovega doma in cerkve, vodi Jože Rozman. V času bolezni je zaprosil Alexa Bratina, da skliče prostovoljce, ki jih je kar precej: Jože in Franc Rozman, Alex Bratina, Franjo Kravos, Janez Rotar, Franjo Frančič, Tone Zrimšek, Peter Bole, Peter Lenarčič, Michael Umek, Lojze Jakša, naš sosed Avstralec Brian. Srečko Brožič pa vedno po končanem delu pripravi za ekipo izvrstno malico. Vsako tretjo nedeljo v mesecu pa imamo po sveti maši **družinsko kosilo** v dvorani. Članice Društva sv. Eme in sodelavke ter sodelavci opravijo vedno veliko delo.

LOGO – SIMBOL NAŠEGA ZATEGA JUBILEJA

Za zlati jubilej blagoslovitve naše cerkve nam je **umetnica Zorka Černjak**, ki je tudi pevka našega cerkvenega pevskega zbora, naslikala pomenljiv in zgovoren prikaz tega, kar obhajamo. Zorka je že mnogo let poleg vsega drugega dela in zadolžitev tudi priznana likovna ustvarjalka. Njeno veliko in izvrstno delo je gotovo 15 postaj križevega pota za našo cerkev. **Njen mož Volbi** je naredil okvirje in letos še križe. Leta 2000 je Zorka naredila iz žgane gline 14 postaj križevega pota, ki je na dvorišču Baragovega doma pred lurško votlino. Njeno znano delo, ki ga je **postavil v mozaik Lojze Jerič leta 2001**, je simbol za 50. obletnico prihoda slovenskih frančiškanov v Avstralijo. Mozaik

je na steni stare kapele, levo pred lurško votlino v Kew. Bogu smo hvaležni za velik talent, ki ga ji je dal; Zorki pa naša iskrena in velika zahvala. In ker smo pravkar pri umetnosti, naj zapišemo še zahvalo našim pevkam in pevcem, ki nam ob vodstvu **Janike Rutherford in organistov Katarine Vrisk, Katarine Peršič in Lentija Lenko OAM** ob nedeljah in praznikih s pesmijo lepšajo naša bogoslužja, da so res Bogu v čast in nam vsem v ponos. Čeprav imajo mnogi pevci že precejšnjo mero let, pa se vedno z veseljem podajo na kor, da bi prelepa slovenska cerkvena pesem še naprej odpirala naša srca za živ in domač stik z Bogom. Ni lepšega slovenskega kulturnega dogodka med nami, kot je vsako nedeljo sveta maša v naših občestvih; ko se srečujeta Bog in človek, Božja in človekova beseda; človekova grešnost in Božje usmiljenje; človekovo prizadevanje in Božja milost. Po slovensko v Avstraliji!

SLOMŠKOVA ŠOLA je pričela s poukom tretjo nedeljo v februarju, 18. februarja. Učenci imajo pouk vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu po sveti maši od 11.15 do 13. ure. Vedno znova vabimo starše in otroke že k sveti maši ob 10. uri. Če smo uslišani, takrat tudi mladi več sodelujejo pri maši. Blagoslov učencev, staršev in učiteljic smo imeli med sveto mašo v nedeljo, 18. marca 2018.

PROJECT COMPASSION 2018: *For a Just Future – Za pravično prihodnost* je geslo letošnje postne akcije Caritas Australia. Zbrane darove boste lahko oddali ob veliki noči v pisarni, da jih pošljemo Caritasu.

POSTNO ROMANJE v Ta Pinu smo imeli v soboto, 10. marca 2018. Avtobus je odpeljal izpred cerkve v Kew ob 8.30 zjutraj. Ob 10. uri dopoldne smo se zbrali pred našo kapelico, zapeli pesem in zmolili litanije Matere Božje. Sonce je že močno pripekalo, zato smo odšli v cerkev na vrhu hribčka in tam imeli najprej križev pot, ki ga je vodil p. David, nato pa sva somaševala p. David in p. Ciril, ki je vodil mašo in pridigal. Na romanju se nas je zbralo 110; po maši na kosilu v restavraciji Back to Bacchus v Bacchus Marshu pa nas je bilo 94. Ko smo se okrog 4. ure popoldne vrnili v Kew, je termometer kazal +36 stopinj Celzija. Naši naslednji romanji v Ta Pinu bosta letos še v petek, 19. oktobra, ter v soboto, 8. decembra 2018. Praznovali bomo 10. obletnico blagoslovitve kapelice.

SVETA MAŠA v dvorani slovenskega društva JADRAN je vsako leto v bližini praznika svetega Jožefa; letos je bila v soboto, 17. marca, ob 12. uri (opoldne). Daroval jo je p. David.

OBISK BOLNIH IN ONEMOGLIH: Postni čas je kot priprava na veliko noč še poseben milosten čas za obisk preizkušanih bratov in sester v bolnišnicah, domovih za starejše ali na domu; prosimo le, da nam sporočite željo za obisk duhovnika.

VELIKI TEDEN 2018

Ves program je bil objavljen že v prejšnjih Mislih na strani 40. Na kratko naj povzamemo:

TOREK v velikem tednu, 27. marca: ob 11. uri dopoldne bo krizmena maša v stolnici sv. Patrika. **VELIKI ČETRTEK**, 29. marca: spomin Gospodove zadnje večerje, sv. maša v Kew ob 7. uri zvečer. **VELIKI PETEK**, 30. marca: ob 11. uri križev pot, ob 3.00 popoldne spomin Gospodove smrti. **VELIKA SOBOTA**: ob 6. uri zvečer velikonočna vigilija, vstajenjska procesija, blagoslov velikonočnih jedil. **VELIKA NOČ**, 1. aprila 2018: praznični maši ob 8. uri zjutraj in ob 10. Po obeh mašah bo blagoslov velikonočnih jedil.

Foto zgoraj: Najstarejša romarja v Ta Pinu - Tone in Marija Brne s hčerko Ano.

Zvesti skrbniki kapelice v Ta Pinu s patroma: p. Ciril, Angelca Veedetz, Frenk in Terezija Fekonja, Jože Kranjec, p. David, Jože Veedetz.

Čestitamo Jožetu Grilju, cerkvenemu pevcu v Kew, za 85. rojstni dan; mežnarju Srečku Brožiču za 75 let ter Jožetu Krušec, zvestemu članu občestva v Morwellu, za 80 let. Bog živi slavljenice!

ŠMARNICE V MAJU bomo imeli ob petkih, sobotah in nedeljah pri sveti maši.

MATERINSKI DAN bomo obhajali prvo nedeljo v maju, 6. maja 2018.

BINKOŠTI so 20. maja, **nedelja SVETE TROJICE** pa 27. maja, ko bomo imeli tudi sklep šmarnične pobožnosti. Prvo in zadnjo nedeljo v maju bomo imeli pete litanije Matere Božje.

TÉLOVO – praznik Svetega Rešnjega Telesa in Krvi bo v nedeljo, 3. junija. Pri telovski procesiji bodo sodelovala vsa slovenska društva.

Duhovniški OKTET OREMUS se nam je v začetku marca s pesmijo zahvalil za gostoljubje, ki so ga doživeli med nami pred enim letom! Povedali so nam, da se nas vsako sredo, ko imajo pevske vaje, spominjajo, in naročili so prisrčne pozdrave za vse nas.

SVETI KRST: CHELSEA SABINE DOMAJNKO, rojena 31.08.2017, Heidelberg VIC. Mati Lara Dale Domajnko roj. Saunders, oče Michael Ivan Domajnko. Botra sta Heath Malcolm Saunders in Nadia Bradbury. Sv. Ciril in Metod, Kew, 04.03.2018. Čestitke staršem, starim staršem in botrom!

ODŠLI SO

ALOJZ (LOJZE) KOROŠEC: Mrtvega so našli sosedje v njegovem stanovanju v Brunswicku 16.01.2018 in poklicali policijo. Lojze je bil mrtev že nekaj dni. Rojen je bil 30.05.1936 v vasi Jeršanovo na Blokah. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi na pepelnično sredo, 14.2.2018, sledila je kremacija v Fawkner Crematorium. Žaro z njegovim pepelom je v Slovenijo odnesel pater Mihael Vovk. Na Sveto Goro pri Gorici jo je prišel iskat Lojzetov brat Janez, s katerim smo urejevali vse potrebno, saj Lojze ni imel tukaj nobenega sorodnika. Sveto mašo pred pokopom so obhajali v cerkvi Svete Trojice na Blokah. Pokopan je v družinski grob na tamkajšnjem pokopališču. Na dan pogreba, v soboto, 3. marca, je bila tam prava zima. Sožalje bratu Janezu (Ivanu) in sestri Mariji Ivančič z družinama v Sloveniji.

EDVARD HRVATIN je bil rojen 12. februarja 1928 v vasi Trepčane pri Ilirski Bistrici v Sloveniji kot sin Jožeta Hrvatina in Marije, rojene Prosen. O njegovem življenju nam je lepo napisala žena Pepca. V družini je bilo šest otrok, štirje bratje in dve sestri, in so sedaj že vsi pokojni. Leta 1953 je spoznal Jožefo Uljan, znano pod imenom Pepca. Avgusta 1954 sta skupaj pobegnili čez mejo v Trst, kjer sta se 16. oktobra 1954 poročila. Na silvestrovo tega leta sta iz Milana z letalom odpotovala proti Avstraliji in 6. januarja 1955 pristala v Sydneyju. Iz Sydneyja sta se z vlakom odpeljala v Bonegillo. Edvard je dobil delo kot obiralec sadja, ko pa se je sezona trganja sadja končala, sta z vlakom odpotovala v Melbourne, kjer sta dobila stanovanje v Spotswoodu. Edvard je prvih nekaj let delal na različnih delovnih mestih,

leta 1959 pa se je zaposlil v tekstilni tovarni Bradmill v Footscrayu. Po napredovanjih je postal preddelavec in na tem delovnem mestu ostal 34 let, vse do upokojitve. Leta 1986 sta si zgradila dom v Keilor Downs, kjer je 31. januarja 2018 nepričakovano za vedno zaspal. V zakonu sta se jima rodila dva otroka: sin Michael leta 1955 in hčerka Tania leta 1966. Bil je dober in spoštovan človek, skrben mož in oče, ki ga bomo zelo pogrešali. Zapušča ženo Pepco, sina Mihaela z ženo Anico, hčerko Tanio z možem Dannyem, vnukinjo Rebecca ter vnuka Roberta in Aarona. Zapušča tudi prijatelje in sorodnike v Avstraliji in Sloveniji. Vsem iskreno sožalje, Edvard pa naj počiva v Božjem miru!

ZAHVALA

31. januarja 2018 nas je nenadoma zapustil in odšel k večnemu počitku naš preljubi **mož, oče in nono EDVARD HRVATIN**. Vsem prijateljem in znancem, ki ste nam izrekli sožalje, podarili cvetje, se udeležili rožnega venca in pogreba ter ga pospremili na njegovi zadnji poti na pokopališče Keilor se iz srca zahvaljujemo. Hvala monsinjorju Charlesu Portelli in p. Davidu Šrumpfu, ki sta zanj darovala pogrebno mašo in pevcem, ki ste mu v slovo lepo zapeli. Ljubi Bog naj vam povrne v obilni meri!

Žaluoja žena Pepca ter sin Michael in hčerka Tania z družinama.

MARTA OSTROŽNIK roj. ŠAJN je umrla v torek, 27. februarja 2018, malo pred polnočjo v Austin Hospital v Heidelbergu, okrepljena z zakramentom svetega maziljenja. Nedeljo pred tem je bila še pri sveti maši v Kew. Vsak torek jo je po telefonu poklical sin Cvetko iz Amerike. Ker jo tokrat ni mogel priklicati, je prosil Alexandra Slavec, da gre pogledat, kaj se je zgodilo. Našel jo je v kuhinji. Že dopoldne jo je zadela srčna kap. Poklical je reševalce in zvečer okrog enajste ure nam je zdravnica povedala, da vse, kar je še možno, je le to, da jo izročimo v roke Boga! Marta je bila rojena 4. januarja 1933 v Knežaku. Njena edina sestra Tončka Cvikel je umrla oktobra 2012 v Sloveniji. V Avstralijo je prispela leta 1958 in se 18. aprila 1959 poročila s Cvetom Ostrožnikom, ki ga je

spoznala že v kampu v Italiji. Sin Cvetko je bil rojen leta 1962. Marta je bila natančna, skrbna in Bogu vdana. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew v sredo, 7. marca. Pokopana je v grob pokojnega moža Cvetka (umrl septembra 1973) na pokopališču Keilor. Sožalje sinu Cvetku, ki je prispel na pogreb iz Detroita v ZDA, kjer živi, nečakinjama Nives in Marti v Sloveniji ter družini Alexandra Slavec v Melbourneu in drugim sorodnikom. Zahvala Franki in Marjanu Saksida, ki sta jo skoraj 30 let vsako nedeljo pripeljala k sveti maši v Kew ter zahvala družini Alexandra Slavec za skrb zanjo.

Lojzka Kuhar iz Geelonga nam je sporočila:

MATIJA KOLAR je bil rojen 13. decembra 1940 v vasi Mačkovec pri Suhorju v Beli Krajini. V Sloveniji je imel brata in sestro. Umrl je 26. februarja 2017, pogrebno slovo pred upepelitvijo pa je bilo 6. marca 2017 v Kings Chapel v Geelongu.

ANNA (ANICA) KOLAR roj. BIBIČ, žena Matija Kolarja, je bila rojena 15. julija 1941 na Štajerskem. Umrla je 2. januarja 2018 v Geelongu, od nje pa so se poslovili pred upepelitvijo 9. januarja v Memorial Park Chapel. Pokojna Anica je več let vodila kuhinjo v Slovenskem društvu Ivan Cankar, katerega častna članica je bila. Zadnjih osem let življenja je preživela v domu. Slovenska skupnost v Geelongu se je spominja s spoštovanjem in izročajo iskreno sožalje otrokom: Miri, Borisu in Joanne z družino.

Hvala Lojzki Kuhar za sporočilo.

**SVETOVNI DAN ČEBEL
WORLD BEE DAY
bo v nedeljo, 20. maja 2018.
Decembra 2017 so Združeni
narodi na pobudo Slovenije določili
20. maj za svetovni dan čebel.
Veleposlaništvo Republike
Slovenije v Canberri pripravlja
na ta dan poseben program.
Več informacij najdete na
spletni strani veleposlaništva.**

Novice iz kluba Jadran

Pustovanje

V mesecu februarju smo imeli plesno zabavo v čast pusta. Pustne šeme naj bi odganjale zimo v krajih, kjer je pač v tem času zima. Ta vloga je prav posebno pripadala kurentom. Za razvedrilo pri 'Jadranu' je poskrbela plesna skupina "Tempo-6". Glede na razmere v naši skupnosti, je bila udeležba še kar v redu. Tudi veselo in zabavno je bilo. Posebna atrakcija so bile maske in sicer: skupina Meksikanci, ki so zaplesali nekaj plesov, par - Japonke, policajka in natakaraica,... Vse maske so bile nagrajene. Tudi samopostrežna večerja je bila na razpolago. Hvala vsem udeležencem, ne glede ali v kostumih ali kot gostje.

Čebelarški festival

V mesecu marcu 2018 je pri Slovenskem klubu Jadran potekal čebelarški festival. Vreme je bilo naklonjeno, zato se je množica ljudi kar vrstila. Eni noter, drugi ven. Tudi vzdušje je bilo veselo, za kar so še dodatno poskrbeli muzikantje. Vse mogoče atrakcije so pritegnile pozornost obiskovalcev, npr. čebelja brada, pokušnja medu in likerja,

narejenega iz medu, možnost nakupa obojega, bogat srečolov, otroški kotiček, hrana in pijača... Ker so člani čebelarske sekcije raznih narodnosti, so bili obiskovalci multikulturnega porekla. Za lep obisk so poskrbeli organizatorji z dobro reklamo in napisi ob cestah.

Za Jadran, Marija Iskra

Slovenski klub St. Albans

V četrtek, 7. marca 2018, smo ob slovenskem klubu v St. Albansu obrali trto žametne črnine, sadiko najstarejše trte na svetu. Trta je stara več kot 400 let in raste na Lentu v Mariboru. Iz grozdja trte v St. Albansu že nekaj let delamo vino, za kar gre največja zasluga predsedniku Slavku Blatniku. Z veliko ljubeznijo skrbi za ta svojevrsten spomin na našo domovino Slovenijo, kar pa vedno ni preprosto, saj je veliko odvisno od vremena. Za pravilno vretje je pomembna tudi temperatura – a predsednik Slavko kljub temu upa, da bo pridelal 60 do 70 litrov dobrega vina, s katerim bo

lahko ob pikniku postregel članom in gostom.

Predsednik Slavko se za pomoč in podporo lepo zahvaljuje članom odbora in vsem, ki so pomagali. Žal ni bilo dovolj časa, da bi ob trgatvi pripravili piknik.

Rojaki iz St. Albansa lepo pozdravljamo vse člane in prijatelje kluba in vsem voščimo vesele velikonočne praznike.

V imenu odbora, Gusti Vinko

**Rojake iz PERTHA in okolice vabimo k slovenski sveti maši,
ki bo v nedeljo, 20. maja 2018, ob 2. uri popoldne
v cerkvi St. Kieran, 122 Waterloo Street, Tuart Hill.**

Pred mašo bo priložnost za sveto spoved. To bo naše velikonočno srečanje, ker pa se srečamo v maju, bomo imeli tudi šmarnično pobožnost. Na svidenje!

**pater David Šrumpf OFM (mobitel: 0497 097 783)
Slovenski misijon Svete Družine Adelaide**

**Svet Slovenskih Organizacij Viktorije
Vas vljudno vabi na
16. slovenski festival,
ki bo v prostorih
Slovenskega društva Ivan Cankar Geelong,
100 Asher Road, Lovely Banks
v soboto, 28. in v nedeljo, 29. aprila 2018.**

Sporod za soboto, 28. aprila

5.00pm ~ Uradno odprtje s kulturnim programom
Na kulturnem polju: Pevski zbor "Planika"
~ Razstava

7.30 ~ Sledi ples ob zvokih slovenskega ansambla.
Rezervacije so možne pri Vaših društvih
do 20. aprila 2018

Vstopnina \$15 ~ Večerja na razpolago

Sporod za nedeljo, 29. aprila od 11. ure dalje

Balinarske tekme na razpolago popoldan

Natečaj za najboljše pecivo (prosimo, oddajte Vaše pecivo dežurnim isti dan do 12.00)

Razstava zgodovine vseh društev in še veliko več

Privlačnost za otroke – živalski vrt in barvanje obrazov

Oglas zmagovalcev najboljšega peciva in dobitniki srečolova od 3h popoldan.

Tradicionalna slovenska hrana in BBQ od 12. ure dalje.

Vstopnina v nedeljo je prostovoljni prispevek!

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101
Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00
do 12.00 ure, če se za četrtek predhodno
dogovorite
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: sloembassy.canberra@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

**Veleposlanica: Helena Drnovšek Zorko
Svetovalec in namestnik: Andrej Kralj**

**Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606**

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

PHONE: 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155

Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar, Maria Iskra. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2018 je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in priimka. Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjenišтво za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | Tisk (Printing): Simon Kovacic Printing, Melbourne. E-mail: skovacic@optusnet.com.au Misli na internetu: | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364**

V nedeljo, 4. marca 2018,
je bila v Kew krščena
Chelsea Sabine Domajnko.

AVIS®

Rent a Car Slovenija

Budget®

Rent a Car Slovenija

BE OUR FIRST PRIORITY
WHATEVER SIZE, TRANSMISSION, TWO
OR FOUR WHEEL DRIVE CARS YOU
PREFER - WE HAVE IT.

GET 10% DISCOUNT WITH BOOKING DIRECT ON OUR WEB SITE:

www.budget.si

+386 4 16 44 626

www.avis.si

+386 4 25 19 282

WITH YOUR NAME YOY WRITE CODE - AVSTRALIJA